

Издание
на български език

Информация и известия

Година 58

21 септември 2015 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2015/C 311/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2015/C 311/02 Дело C-425/13: Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз (Жалба за отмяна — Решение на Съвета за разрешаване на започването на преговори за свързване на схемата на Европейския съюз за търговия с емисии на парникови газове със система за търговия с емисии на парникови газове в Австралия — Указания за водене на преговорите — Специален комитет — Член 13, параграф 2 ДЕС, член 218, параграфи 2 — 4 ДФЕС и член 295 ДФЕС — Институционално равновесие) 2

2015/C 311/03 Дело C-584/13: Решение на Съда (пети състав) от 16 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Directeur général des finances publiques/Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA и Mapfre warranty SpA/Directeur général des finances publiques (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху оборота — Приложно поле — Освобождаване — Понятие за застрахователни сделки — Понятие за доставка на услуги — Предварително определена сума за гарантиране на повреда на употребявано превозно средство). 3

2015/C 311/04	Дело C-612/13 P: Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2015 г. — ClientEarth/Европейска комисия (Обжалване — Достъп до документите на институциите на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 2, трето тире — Информация за околната среда — Орхуска конвенция — Член 4, параграфи 1 и 4 — Изключение от правото на достъп — Защита на целите на дейности по разследване — Изследвания, осъществени от дружество по искане на Европейската комисия по повод на транспонирането на директиви в областта на околната среда — Частичен отказ да се предостави достъп)	4
2015/C 311/05	Дело C-615/13 P: Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2015 г. — ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/Европейски орган за безопасност на храните (ЕОБХ), Европейска комисия (Обжалване — Достъп до документите на институциите на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 1, буква б) — Регламент (ЕО) № 45/2001 — Член 8 — Изключение от правото на достъп — Защита на личните данни — Понятие за лични данни — Условия за предаване на лични данни — Име на автора на всяко становище по проект за насоки на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) във връзка с научната литература, която трябва да се приложи към заявленията за издаване на разрешение за търговия на продукти за растителна защита — Отказ да се предостави достъп)	5
2015/C 311/06	Дело C-653/13: Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2006/12/ЕО — Членове 4 и 5 — Управление на отпадъците — Регион Кампания — Решение на Съда — Констатирано неизпълнение на задължения от държава членка — Частично неизпълнение на съдебното решение — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Парични санкции — Периодична имуществена санкция — Еднократно платима сума)	6
2015/C 311/07	Дело C-681/13: Решение на Съда (първи състав) от 16 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Diageo Brands BV/Симирамида-04 ЕООД (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Признаване и изпълнение на решенията — Основания за отказ — Нарушаване на обществения ред в държавата, в която се иска признаване — Решение, постановено от съд на друга държава членка, което противоречи на правото на Съюза в областта на марките — Директива 2004/48/ЕО — Спазване на правата върху интелектуална собственост — Съдебни разноски)	6
2015/C 311/08	Дело C-21/14 P: Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Rusal Armenia ЗАО, Съвет на Европейския съюз (Обжалване — Дъмпинг — Внос на някои видове алуминиево фолио с произход от Армения, Бразилия и Китай — Присъединяване на Република Армения към Световната търговска организация (СТО) — Член 2, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 384/96 — Съвместимост със Споразумението за прилагането на член VI на Общото споразумение по митата и търговията (1994) (ГАТТ)	7
2015/C 311/09	Дело C-83/14: Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град — България) — „ЧЕЗ Разпределение България“ АД/Комисия за защита от дискриминация (Директива 2000/43/ЕО — Принцип на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход — Градски квартали, основно населявани от лица от ромски произход — Поставяне на електромерите на стълбове от мрежата на въздушния електропровод на височина 6 — 7 метра — Понятия за пряка и непряка дискриминация — Тежест на доказване — Евантуално оправдаване — Предотвратяване на манипулации с електромерите и на неправомерно присъединяване — Пропорционалност — Всеобщ характер на мярката — Обиден и стигматизиращ ефект на мярката — Директиви 2006/32/ЕО и 2009/72/ЕО — Невъзможност за крайния потребител да контролира потреблението на електроенергия)	8

2015/C 311/10	Дело C-140/14: Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Република Словения (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директиви 2008/98/ЕО и 1999/31/ЕО — Предотвратяване и премахване на насипи от изкопни земни маси и други отпадъци — Депониране — Неприемане на мерки за унищожаване и съхраняване на тези отпадъци — Използване на способности за съдебна защита)	10
2015/C 311/11	Дело C-145/14: Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Република България (Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 1999/31/ЕО — Член 14 — Депониране на отпадъци — Неопасни отпадъци — Съществуващи депа, които не отговарят на изискванията)	11
2015/C 311/12	Дело C-369/14: Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Landgericht Köln — Германия) — Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG (Преюдициално запитване — Отпадъци от електрическо и електронно оборудване — Директива 2002/96/ЕО — Член 2, параграф 1 и член 3, буква а), както и приложения I А и I Б — Директива 2012/19/ЕС — Член 2, параграф 1, буква а), член 2, параграф 3, буква б) и член 3, параграф 1, букви а) и б), както и приложения I и II — Понятия за „електрическо и електронно оборудване“ и „електрически и електронни инструменти“ — Задвижващи механизми за гаражни врати)	11
2015/C 311/13	Дело C-468/14: Решение на Съда (девети състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Кралство Дания (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2001/37/ЕО — Производство, представяне и продажба на тютюневи изделия — Членове 2, точка 4, и 8 — Забрана за пускане на пазара на тютюн за дъвчене — Насипен тютюн за дъвчене)	12
2015/C 311/14	Дело C-485/14: Решение на Съда (шести състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на капитали — Член 63 ДФЕС и член 40 от Споразумението за ЕИП — Данък при безвъзмездно прехвърляне — Освобождаване — Завещания и дарения — Различно третиране — Организации, разположени в друга държава членка — Липса на двустранна данъчна спогодба)	12
2015/C 311/15	Становище 3/15: Искане за становище, направено от Европейската комисия на основание член 218, параграф 11 ДФЕС	13
2015/C 311/16	Дело C-579/14 P: Жалба, подадена на 12 декември 2014 г. от Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 16 октомври 2014 г. по дело T-297/13, Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)	13
2015/C 311/17	Дело C-602/14 P: Жалба, подадена на 23 декември 2014 г. от Bharat Heavy Electricals Ltd срещу определенията, постановено от Общия съд (осми състав) на 21 октомври 2014 г. по дело T-374/14, Bharat Heavy Electricals Ltd/Европейска комисия	14
2015/C 311/18	Дело C-36/15 P: Жалба, подадена на 28 януари 2015 г. от Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 25 ноември 2014 г. по дело T-556/12, Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)/Royalton Overseas Ltd.	14
2015/C 311/19	Дело C-136/15 P: Жалба, подадена на 20 март 2015 г. от Mohammad Makhlouf срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 21 януари 2015 г. по дело T-509/11, Makhlouf/Съвет	14

2015/C 311/20	Дело C-227/15 P: Жалба, подадена на 19 май 2015 г. от Robert Aubineau и др. срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 18 март 2015 г. по дела T-195/11, T-458/11, T-448/12 и T-41/13, Cahier и др./Съвет и Комисия	15
2015/C 311/21	Дело C-251/15 P: Жалба, подадена на 26 май 2015 г. от Emsibeth SpA срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 26 март 2015 г. по дело T-596/13 — Emsibeth/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)	16
2015/C 311/22	Дело C-271/15 P: Жалба, подадена на 8 юни 2015 г. от Sea Handling SpA, в ликвидация, по-рано Sea Handling SpA, срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 25 март 2015 г. по дело T-456/13, Sea Handling/Комисия	17
2015/C 311/23	Дело C-294/15: Преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Warszawie (Полша), постъпило на 17 юни 2015 г. — Edyta Mikołajczyk/Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki	19
2015/C 311/24	Дело C-298/15: Преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва), постъпило на 18 юни 2015 г. — „Borta“ UAB/VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija	20
2015/C 311/25	Дело C-303/15: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Łodzi (Полша), постъпило на 22 юни 2015 г. — Наказателно производство срещу G.M. и M.S.	21
2015/C 311/26	Дело C-306/15: Иск, предявен на 23 юни 2015 г. — Европейска комисия/Румъния	21
2015/C 311/27	Дело C-316/15: Преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom (Обединено кралство), постъпило на 26 юни 2015 г. — The Queen по искане на Hemming (извършващо дейност под търговското наименование „Simply Pleasure Ltd“) и др./Westminster City Council	22
2015/C 311/28	Дело C-317/15: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 26 юни 2015 г. — X, Staatssecretaris van Financiën	23
2015/C 311/29	Дело C-318/15: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Италия), постъпило на 26 юни 2015 г. — Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano	24
2015/C 311/30	Дело C-323/15 P: Жалба, подадена на 30 юни 2015 г. от Polynt SpA срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 30 април 2015 г. по дело T-134/13, Polynt SpA и Sitre Srl/Европейска агенция по химикали (ЕCHA)	24
2015/C 311/31	Дело C-324/15 P: Жалба, подадена на 30 юни 2015 г. от Hitachi Chemical Europe GmbH и Polynt SpA срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 30 април 2015 г. по дело T-135/13, Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA и Sitre Srl/Европейска агенция по химикали (ЕCHA)	25
2015/C 311/32	Дело C-326/15: Преюдициално запитване от Administratīvā apgabaltiesa (Латвия), постъпило на 1 юли 2015 г. — AS „DNB Banka“/Valsts ieņēmumu dienests	26
2015/C 311/33	Дело C-331/15 P: Жалба, подадена на 3 юли 2015 г. от Френската република срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 16 април 2015 г. по дело T-402/12, Carl Schlyter/Европейска комисия	27

2015/C 311/34	Дело C-336/15: Преюдициално запитване от Arbetsdomstolen (Швеция), постъпило на 6 юли 2015 г. — Unionen/Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB.	29
2015/C 311/35	Дело C-339/15: Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Белгия), постъпило на 7 юли 2015 г. — Strafzaak/Luc Vanderborght, друг участник в производството: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW	30
2015/C 311/36	Дело C-343/15: Преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия), постъпило на 8 юли 2015 г. — J. Klinkenberg/Minister van Infrastructuur en Milieu	31
2015/C 311/37	Дело C-344/15: Преюдициално запитване от Appeal Commissioners (Ирландия), постъпило на 6 юли 2015 г. — National Roads Authority/The Revenue Commissioners.	32
2015/C 311/38	Дело C-345/15 P: Жалба, подадена на 7 юли 2015 г. от Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant ОАО (СНЕМК) и Kuzneckie ferrosplavy ОАО (КФ) срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 28 април 2015 г. по дело T-169/12, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant ОАО (СНЕМК) и Kuzneckie ferrosplavy ОАО (КФ)/Съвет на Европейския съюз	33
2015/C 311/39	Дело C-350/15: Преюдициално запитване от Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Италия), постъпило на 10 юли 2015 г. — Наказателно производство срещу Luciano Baldetti	34
2015/C 311/40	Дело C-368/15: Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 14 юли 2015 г. — Ilves Jakelu Oy.	34
2015/C 311/41	Дело C-369/15: Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 13 юли 2015 г. — Siderúrgica Sevillana S.A./Administración del Estado.	35
2015/C 311/42	Дело C-370/15: Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 13 юли 2015 г. — Solvay Solutions España S.L./Administración del Estado.	37
2015/C 311/43	Дело C-371/15: Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 13 юли 2015 г. — Cepsa Quimica, S.A./Administración del Estado	39
2015/C 311/44	Дело C-372/15: Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 13 юли 2015 г. — Dow Chemical Ibérica S.A./Administración del Estado.	41
2015/C 311/45	Дело C-389/15: Жалба, подадена на 17 юли 2015 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз	42
2015/C 311/46	Дело C-394/15 P: Жалба, подадена на 21 юли 2015 г. от John Dalli срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав, Extended Composition) на 12 май 2015 г. по дело T-562/12, John Dalli/Европейска комисия	43
Общ съд		
2015/C 311/47	Дело T-19/13: Определение на Общия съд от 29 юни 2015 г. — Frank Bold/Комисия (Околна среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Решение за предоставяне на Чешката република на опция за преходно безплатно разпределение на квоти за модернизирани на производството на електричество — Искане за вътрешно преразглеждане на решението — Липса на мярка с индивидуален характер — Решение на Комисията, с което искането за преразглеждане се обявява за недопустимо — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти лишена от всякакво правно основание).	44

2015/C 311/48	Дело T-690/13: Определение на Общия съд от 22 юни 2015 г. — In vivo/Комисия (Иск за установяване на неправомерно бездействие — Отказ на OLAF да започне външно разследване — Изразяване на становище — Искане за съдебно разпореждане — Липса на пряко засягане — Недопустимост).	45
2015/C 311/49	Дело T-552/14: Определение на Общия съд от 24 юни 2015 г. — Wm. Wrigley Jr./CXВП (Extra) (Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността „Extra“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	45
2015/C 311/50	Дело T-553/14: Определение на Общия съд от 24 юни 2015 г. — Wm. Wrigley Jr./CXВП (Extra) (Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността „Extra“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	46
2015/C 311/51	Дело T-625/14: Определение на Общия съд от 24 юни 2015 г. — Wm. Wrigley Jr./CXВП (Изображение на сфера) (Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността, изобразяваща сфера — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	47
2015/C 311/52	Дело T-626/14: Определение на Общия съд от 24 юни 2015 г. — Wm. Wrigley Jr./CXВП (Изображение на синя сфера) (Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността, изобразяваща синя сфера — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание).	47
2015/C 311/53	Дело T-132/15: Жалба, подадена на 12 юни 2015 г. — IR/CXВП — Pirelli Tyre (porchro)	48
2015/C 311/54	Дело T-351/15: Жалба, подадена на 30 юни 2015 г. — Papanagiotou/Парламент.	49
2015/C 311/55	Дело T-353/15: Жалба, подадена на 26 юни 2015 г. — NeXovation/Комисия.	50
2015/C 311/56	Дело T-370/15 P: Жалба, подадена на 9 юли 2015 г. от CJ срещу решението, постановено на 29 април 2015 г. от Съда на публичната служба по съединени дела F-159/12 и F-161/12, CJ/ECDC	51
2015/C 311/57	Дело T-371/15: Жалба, подадена на 9 юли 2015 г. — Preferisco Foods/CXВП — Piccardo & Savore' (PREFERISCO)	53
2015/C 311/58	Дело T-390/15: Жалба, подадена на 16 юли 2015 г. — Perfetti Van Melle Benelux/CXВП — PersiCo (3D)	53
2015/C 311/59	Дело T-393/15: Жалба, подадена на 13 юли 2015 г. — Università del Salento/Комисия	54
2015/C 311/60	Дело T-395/15 P: Жалба, подадена на 14 юли 2015 г. от Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) срещу решението, постановено на 29 април 2015 г. от Съда на публичната служба по съединени дела F-159/12 и F-161/12, CJ/ECDC	55
2015/C 311/61	Дело T-399/15: Жалба, подадена на 20 юли 2015 г. — Morgan & Morgan/CXВП — Grupo Morgan & Morgan („Morgan & Morgan“).	56
2015/C 311/62	Дело T-402/15: Жалба, подадена на 22 юли 2015 г. — Република Полша/Европейска комисия	57

2015/C 311/63	Дело T-403/15: Жалба, подадена на 22 юли 2015 г. — JYSK/Комисия	58
2015/C 311/64	Дело T-407/15: Жалба, подадена на 27 юли 2015 г. — Monster Energy/CXВП — Hot-Can Intellectual Property (HotoGo self-heating can technology)	59
2015/C 311/65	Дело T-573/12: Определение на Общия съд от 12 юни 2015 г. — Matrix Energetics International/CXВП (MATRIX ENERGETICS).	60
2015/C 311/66	Дело T-73/13: Определение на Общия съд от 29 юни 2015 г. — InterMune UK и др./EMA	60
2015/C 311/67	Дело T-166/14: Определение на Общия съд от 17 юни 2015 г. — PRS Mediterranean/INLM — Reynolds Presto Products („NEOWEB“)	61
2015/C 311/68	Дело T-212/14: Определение на Общия съд от 29 юни 2015 г. — PSL/CXВП — Consortium Menager Parisien (Изображение на часовник гривна)	61
2015/C 311/69	Дело T-255/14: Определение на Общия съд от 10 юни 2015 г. — Aalto-korkeakoulusäätiö/CXВП (APPCAMPUS).	61
2015/C 311/70	Дело T-729/14: Определение на Общия съд от 30 юни 2015 г. — PAN Europe и Unaari/Комисия	61
2015/C 311/71	Дело T-815/14: Определение на Общия съд от 29 юни 2015 г. — Closet Clothing/CXВП — Closed Holding (CLOSET)	62
2015/C 311/72	Дело T-93/15: Определение на Общия съд от 26 юни 2015 г. — Navitar/CXВП — Elukuva (NaviTar).	62

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2015/С 311/01)

Последна публикация

ОВ С 302, 14.9.2015 г.

Предишни публикации

ОВ С 294, 7.9.2015 г.

ОВ С 279, 24.8.2015 г.

ОВ С 270, 17.8.2015 г.

ОВ С 262, 10.8.2015 г.

ОВ С 254, 3.8.2015 г.

ОВ С 245, 27.7.2015 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-425/13) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Решение на Съвета за разрешаване на започването на преговори за свързване на схемата на Европейския съюз за търговия с емисии на парникови газове със система за търговия с емисии на парникови газове в Австралия — Указания за водене на преговорите — Специален комитет — Член 13, параграф 2 ДЕС, член 218, параграфи 2 — 4 ДФЕС и член 295 ДФЕС — Институционално равновесие)

(2015/С 311/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: G. Valero Jordana и F. Castillo de la Torre)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Европейски парламент (представители: R. Passos и D. Warin)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: K. Michoel, M. Moore и J.-P. Nix)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Чешка република (представители: M. Smolek, J. Vlácil и E. Ruffer), Кралство Дания (представители: C. Thorning, L. Volck Madsen и U. Melgaard), Федерална република Германия (представители: T. Henze и B. Beutler), Френска република (представители: D. Colas, G. de Bergues, F. Fize и N. Rouam), Кралство Нидерландия (представители: M. Bulterman и M. de Ree), Република Полша (представител: B. Majczyna), Кралство Швеция (представители: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg и C. Hagerman), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: E. Jenkinson и M. Holt, подпомагани от J. Holmes et B. Kennelly, barristers)

Диспозитив

1) Отменя раздел А, озаглавен „Процедура за водене на преговори“, от приложението към решението на Съвета от 13 май 2013 година за разрешаване на започването на преговори за свързване на схемата на Европейския съюз за търговия с емисии на парникови газове със система за търговия с емисии на парникови газове в Австралия в следните части:

— точка 1, второ изречение от този раздел, съгласно която „[к]ъдето е целесъобразно, се определят подробни преговорни позиции на Съюза в рамките на специалния комитет, посочен в член 1, параграф 2, или в рамките на Съвета“, и

— точка 3 от посочения раздел в частта „и определяне на преговорни позиции“.

2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

- 3) Европейската комисия и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разnosки, включително тези по производството, в което е постановено определение Комисия/Съвет (С-425/13, ЕУ:С:2014:91).
- 4) Европейският парламент, както и Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Френската република, Кралство Нидерландия, Република Полша, Кралство Швеция и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разnosки.

⁽¹⁾ ОВ С 274, 21.9.2013 г.

Решение на Съда (петри състав) от 16 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Directeur général des finances publiques/Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA и Mapfre warranty SpA/Directeur général des finances publiques

(Дело С-584/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху оборота — Приложно поле — Освобождаване — Понятие за застрахователни сделки — Понятие за доставка на услуги — Предварително определена сума за гарантиране на повреда на употребявано превозно средство)

(2015/С 311/03)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Directeur général des finances publiques, Mapfre warranty SpA

Ответници: Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA, Directeur général des finances publiques

Диспозитив

Член 13, Б, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 91/680/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г., трябва да се тълкува в смисъл, че съгласно тази разпоредба доставката на услуги, при която срещу заплащане на предварително определена сума независимо от продавача на употребявани превозни средства икономически оператор предоставя гаранция за механичната повреда на някои части на превозното средство, представлява освободена застрахователна сделка. Запитващата юрисдикция следва да провери дали с оглед на обстоятелствата по главното производство разглежданата по него доставка на услуги е такава доставка. Подобна доставка на услуги и продажбата на употребявано превозно средство трябва по принцип да се считат за отделни и самостоятелни доставки, подлежащи на отделно разглеждане по отношение на данъка върху добавената стойност. Запитващата юрисдикция следва да прецени дали с оглед на обстоятелствата по главното производство продажбата на употребявано превозно средство и гаранцията, предоставяна от независим от продавача на това превозно средство икономически оператор за механичната повреда на някои части на превозното средство, са свързани до такава степен, че трябва да се разглеждат като единна сделка, или напротив — като самостоятелни сделки.

⁽¹⁾ ОВ С 31, 1.2.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2015 г. — ClientEarth/Европейска комисия(Дело С-612/13 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Достъп до документите на институциите на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 2, трето тире — Информация за околната среда — Орхуска конвенция — Член 4, параграфи 1 и 4 — Изключение от правото на достъп — Защита на целите на дейности по разследване — Изследвания, осъществени от дружество по искане на Европейската комисия по повод на транспонирането на директиви в областта на околната среда — Частичен отказ да се предостави достъп)

(2015/С 311/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ClientEarth (представител: P. Kirch, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: L. Pignataro-Nolin, P. Costa de Oliveira и M. Konstantinidis)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейски парламент (представители: J. Rodrigues и L. Visaggio), Съвет на Европейския съюз (представители: M. Moore, M. Simm и A. Jensen)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз по дело ClientEarth/Комисия (Т-111/11, EU:T:2013:482), доколкото с него Общият съд на Европейския съюз е приел, че с решението си от 30 май 2011 г. Европейската комисия може на основание на обща презумпция да откаже на ClientEarth пълен достъп до тези от спорните изследвания относно съответствието на законодателството на различни държави членки с правото на Европейския съюз в областта на околната среда, които към датата на приемане на това решение не са били основание за изпращане на официално уведомително писмо от Европейската комисия до съответната държава членка на основание член 258, първа алинея ДФЕС и не са били приобщени към преписка във връзка с досъдебната фаза на производство за установяване на неизпълнение на задължения.
- 2) Отхвърля жалбата до Съда в останалата ѝ част.
- 3) Отменя решението на Комисията от 30 май 2011 г., доколкото с него Европейската комисия отказва да предостави на ClientEarth пълен достъп до изследванията, посочени в точка 1 от диспозитива на настоящото решение.
- 4) ClientEarth и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски в производството по обжалване и в първоинстанционното производство.
- 5) Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разноски в производството по обжалване.

⁽¹⁾ ОВ С 71, 8.3.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2015 г. — ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/Европейски орган за безопасност на храните (ЕОБХ), Европейска комисия

(Дело С-615/13 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Достъп до документите на институциите на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 1, буква б) — Регламент (ЕО) № 45/2001 — Член 8 — Изключение от правото на достъп — Защита на личните данни — Понятие за лични данни — Условия за предаване на лични данни — Иле на автора на всяко становище по проект за насоки на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) във връзка с научната литература, която трябва да се приложи към заявленията за издаване на разрешение за търговия на продукти за растителна защита — Отказ да се предостави достъп)

(2015/С 311/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (представител: P. Kirch, avocat)

Други страни в производството: Европейски орган за безопасност на храните (ЕОБХ) (представители: D. Detken, С. Pintado и R. Van der Hout, advocaat), Европейска комисия (представители: V. Martenczuk и L. Pignataro-Nolin)

Встъпила страна в подкрепа на другата страна в производството: Европейски надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) (представители: A. Buchta и M. Pérez Asinari)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз ClientEarth и PAN Europe/ЕОБХ (Т-214/11, ЕУ:Т:2013:483).
- 2) Отменя решението на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) от 12 декември 2011 г.
- 3) Европейският орган за безопасност на храните (ЕОБХ) понася направените от него съдебни разноски и е осъден да заплати съдебните разноски на ClientEarth и Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) в рамките на производството по обжалване и на първоинстанционното производство.
- 4) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски в производството по обжалване и в първоинстанционното производство.
- 5) Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) понася направените от нея съдебни разноски в производството по обжалване.

⁽¹⁾ ОВ С 71, 8.3.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Италианска република
(Дело C-653/13) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2006/12/ЕО — Членове 4 и 5 — Управление на отпадъците — Регион Кампания — Решение на Съда — Констатирано неизпълнение на задължения от държава членка — Частично неизпълнение на съдебното решение — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Парични санкции — Периодична илуцествена санкция — Еднократно платима сума)

(2015/С 311/06)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Recchia и E. Sanfrutos Cano)

Ответник: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомагана от S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Диспозитив

- 1) Като не е взела всички необходими мерки за изпълнението на решение Комисия/Италия (С-297/08, ЕУ:С:2010:115), Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС.
- 2) Осъжда Италианската република да заплати на Европейската комисия по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ периодична илуцествена санкция в размер на 120 000 EUR за всеки ден забава за изпълнение на мерките, необходими за съобразяване с решение Комисия/Италия (С-297/08, ЕУ:С:2010:115), считано от датата на обявяване на настоящото съдебно решение до пълното изпълнение на решение Комисия/Италия (С-297/08, ЕУ:С:2010:115).
- 3) Осъжда Италианската република да заплати на Европейската комисия по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ еднократно платима сума в размер на 20 милиона евро.
- 4) Осъжда Италианската република да понесе съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 93, 29.3.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 16 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Diageo Brands BV/Симирамида-04 ЕООД

(Дело C-681/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Признаване и изпълнение на решенията — Основания за отказ — Нарушаване на обществения ред в държавата, в която се иска признаване — Решение, постановено от съд на друга държава членка, което противоречи на правото на Съюза в областта на марките — Директива 2004/48/ЕО — Спазване на правата върху интелектуална собственост — Съдебни разноски)

(2015/С 311/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Diageo Brands BV

Ответник: Симирамида-04 ЕООД

Диспозитив

- 1) Член 34, точка 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела следва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че съдебно решение, постановено в дадена държава членка, противоречи на правото на Съюза, не е основание това решение да не бъде признато в друга държава членка, с мотива че то нарушава обществения ред на тази държава, когато грешката при прилагането на правото, на която е извършено позоваване, не съставлява явно нарушение на правна норма — считана за съществена в правния ред на Съюза, а следователно и в правния ред на държавата членка, в която се иска признаването — или на право, което е признато като основно в тези правопорядъци. Случаят не е такъв, когато е допусната грешка, засягаща прилагането на разпоредба като член 5, параграф 3 от Директива 89/104 на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките, изменена със Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 година.

При проверката на евентуалното наличие на явно нарушение на обществения ред на държавата, в която се иска признаването, съдът на тази държава трябва да вземе предвид обстоятелството — освен ако не са налице особени обстоятелства, които правят прекалено трудно или невъзможно използването на способите за съдебна защита в държавата членка, в която е постановено решението — че правните субекти трябва да използват всички налични способности за съдебна защита в тази държава членка, за да възпрепятстват последващото нарушаване на обществения ред.

- 2) Член 14 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост следва да се тълкува в смисъл, че се прилага към съдебните разности, направени от страните във връзка с предявен в дадена държава членка иск за обезщетение за вреди, причинени вследствие на извършено в друга държава членка изземване, чиято цел е да се предотврати нарушение на право върху интелектуална собственост, като в хода на производството по този иск за обезщетение се поставя въпросът за признаването на постановено в другата държава членка съдебно решение, с което се установява незаконосъобразността на това изземване.

⁽¹⁾ ОВ С 71, 8.3.2014 г.

**Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Rusal Armenal ЗАО,
Съвет на Европейския съюз**

(Дело C-21/14 P) ⁽¹⁾

**(Обжалване — Дълпинг — Внос на някои видове алуминиево фолио с произход от Армения,
Бразилия и Китай — Присъединяване на Република Армения към Световната търговска
организация (СТО) — Член 2, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 384/96 — Съвместимост със
Споразумението за прилагането на член VI на Общото споразумение по литата и търговията
(1994) (ГАТТ)**

(2015/C 311/08)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, M. França и T. Maxian Rusche)

Други страни в производството: Rusal Armenal ЗАО (представител: Б. Евтимов, адвокат), Съвет на Европейския съюз (представители: S. Voelaert и J.-P. Nix, подпомагани от B. O'Connor, Solicitor, и S. Gubel, avocat)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Европейски парламент (представители: D. Warin и A. Auersperger Matic)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз *Rusal Armenia/Съвет* (Т-512/09, ЕУ:Т:2013:571).
- 2) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за произнасяне по основанията за отмяна, по които не е постановил решение.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 61, 1.3.2014 г.

Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град — България) — „ЧЕЗ Разпределение България“ АД/Комисия за защита от дискриминация

(Дело С-83/14) ⁽¹⁾

(Директива 2000/43/ЕО — Принцип на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход — Градски квартали, основно населявани от лица от ромски произход — Поставяне на електромерите на стълбове от мрежата на въздушния електропровод на височина 6 — 7 метра — Понятия за пряка и непряка дискриминация — Тежест на доказване — Евентуално оправдаване — Предотвратяване на манипулации с електромерите и на неправотерно присъединяване — Пропорционалност — Всеобщ характер на мярката — Обиден и стигматизиращ ефект на мярката — Директиви 2006/32/ЕО и 2009/72/ЕО — Невъзможност за крайния потребител да контролира потреблението на електроенергия)

(2015/С 311/09)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ЧЕЗ Разпределение България“ АД

Ответник: Комисия за защита от дискриминация

В присъствието на: Анелия Николова, Държавна комисия за енергийно и водно регулиране

Диспозитив

- 1) Понятието за „дискриминация, основана на етнически произход“, по смисъла на Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход, и по-специално на член 1 и на член 2, параграф 1 от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство, при които всички електромери в градски квартал, населяван основно от лица от ромски произход, са поставени на стълбове от мрежата на въздушния електропровод на височина шест—седем метра, докато в останалите квартали такива електромери се поставят на височина до два метра, посоченото понятие следва да се прилага без значение дали разглежданата колективна мярка засяга лица с определен етнически произход или лица, които, без да имат такъв произход, съвместно с първите търпят по-малко благоприятното третиране или особено неблагоприятно положение, произтичащо от посочената мярка.

- 2) Директива 2000/43, и по-специално разпоредбите на член 2, параграф 1 и параграф 2, букви а) и б) от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба, която предвижда, че за да се установи наличието на пряка или непряка дискриминация, основана на расов признак или етнически произход в обхванатите от член 3, параграф 1 от нея области, по-малко благоприятното третиране или особено неблагоприятно положение, посочени съответно в споменатите букви а) и б), трябва да се изразяват в засягане на права или законни интереси.
- 3) Член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2000/43 трябва да се тълкува в смисъл, че мярка като описаната в точка 1 от настоящия диспозитив представлява пряка дискриминация по смисъла на посочената разпоредба, ако се докаже, че тази мярка е установена и/или се поддържа поради съображения, свързани с общия етнически произход на по-голямата част от живеещите в засегнатия квартал, което следва да се прецени от запитващата юрисдикция при отчитане на всички релевантни обстоятелства по делото, както и на правилата относно прехвърлянето на доказателствената тежест, съдържащи се в член 8, параграф 1 от тази директива.
- 4) Член 2, параграф 2, буква б) от Директива 2000/43 трябва да се тълкува в смисъл, че:
- посоченият текст не допуска национална разпоредба, която предвижда, че за да е налице непряка дискриминация, основана на расов признак или етнически произход, особено неблагоприятно положение трябва да е предизвикано поради съображения, свързани с расов признак или етнически произход,
 - понятието за „видимо неутрална“ разпоредба, критерий или практика по смисъла на посочения текст означава разпоредба, критерий или практика, формулирани или прилагани привидно неутрално, тоест при отчитане на фактори, различни от защитения признак и не равнозначни с него,
 - понятието за „особено неблагоприятно положение“ по смисъла на същия текст не означава особено значително, очевиден и тежък случай на неравенство, а че най-вече лицата от дадена раса или етнически произход се намират в неблагоприятно положение в резултат от разглежданата разпоредба, критерий или практика,
 - ако се допусне, че мярка като описаната в точка 1 от настоящия диспозитив не съставлява пряка дискриминация по смисъла на член 2, параграф 2, буква а) от споменатата директива, подобна мярка по принцип е годна да може да съставлява видимо неутрална практика по смисъла на член 2, параграф 2, буква б), поставяща лицата от даден етнически произход в особено неблагоприятно положение в сравнение с други лица,
 - подобна мярка би могла да бъде обективно оправдана с желанието да се гарантира сигурността на електропреносната мрежа и надлежното отчитане на потребената електрическа енергия само при условие че споменатата мярка не надхвърля границите на подходящото и необходимото за постигането на тези законни цели и че причинените неудобства не са несъразмерни спрямо така визираните цели. Това не е така, ако се констатира, което следва да провери запитващата юрисдикция, или че съществуват други подходящи и по-слабо ограничителни средства, позволяващи постигането на посочените цели, или, ако няма такива средства, че споменатата мярка уврежда несъразмерно законния интерес на крайните потребители на електроенергия, живеещи в засегнатия квартал, населяван основно от лица от ромски произход, да имат достъп до електроснабдяване при условия, които не са обидни или стигматизиращи и им позволяват редовно да проверяват своето потребление на електроенергия.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Република Словения**(Дело С-140/14) ⁽¹⁾****(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директиви 2008/98/ЕО и 1999/31/ЕО — Предотвратяване и премахване на насипи от изкопни земни маси и други отпадъци — Депониране — Неприемане на мерки за унищожаване и съхраняване на тези отпадъци — Използване на способи за съдебна защита)**

(2015/С 311/10)

Език на производството: словенски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Sanfrutos Cano и M. Žebre)

Ответник: Република Словения (представител: J. Morela)

Диспозитив

1) Като:

— е разрешила насипването на изкопни земни маси върху парцел № 115/1 от о.к. на Teharje (Bukovžlak), без да гарантира, че в миналото или понастоящем не са депонирани други отпадъци в този обект, и като се има предвид, че поради неприемането на мерки за премахването от последния на необхванатите с издаденото разрешение отпадъци този обект трябва да се приема за незаконно слетище, неотговарящо на условията и изискванията, предвидени, от една страна, в член 13 и член 36, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви и от друга страна, в член 5, параграф 3, буква д) и член 6 — във връзка с Решение 2003/33/ЕО на Съвета от 19 декември 2002 година за определяне на критерии и процедури за приемане на отпадъци на депа съгласно член 16 и приложение II към Директива 1999/31/ЕО — членове 7, 8, 9, 11 и 12 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци, както и в приложения I — III към последната директива, и

— от април 2009 г. не е приемала надлежни мерки за предотвратяване, а после и за премахване на насипи от изкопни земни маси, попадащи в категориите отпадъци под номер 17 05 06 (утайки от изкопни земни маси, различни от посочените в категорията под номер 17 05 05) и 17 05 05 (утайки от изкопни земни маси, съдържащи опасни вещества), на обекта, на който се извършват строителни работи по изграждането на комуналната инфраструктура за търговската зона на Gaberje jug, така че посоченият обект да трябва също да се приема за незаконно слетище, неотговарящо на изискванията по-горе разпоредби от Директиви 1999/31 и 2008/98, както и по членове 12, 15 и 17 от последната директива,

Република Словения не е изпълнила задълженията си по всички тези разпоредби.

2) Осъжда Република Словения да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 184, 16.6.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Република България
(Дело C-145/14) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 1999/31/ЕО — Член 14 — Депониране на отпадъци — Неопасни отпадъци — Съществуващи депа, които не отговарят на изискванията)

(2015/C 311/11)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Петрова и Е. Sanfrutos Cano)

Ответник: Република България (представители: Е. Петранова и Д. Драмбозова)

Диспозитив

- 1) Като не е предприела необходимите мерки, така че съществуващите в страната депа за неопасни отпадъци да продължат да действат от 16 юли 2009 г. нататък само ако отговарят на изискванията на Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци, Република България не е изпълнила задълженията си по член 14, букви а)–в) от тази директива.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Европейската комисия и Република България понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 159, 26.5.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Landgericht Köln — Германия) — Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Дело C-369/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Отпадъци от електрическо и електронно оборудване — Директива 2002/96/ЕО — Член 2, параграф 1 и член 3, буква а), както и приложения I А и I Б — Директива 2012/19/ЕС — Член 2, параграф 1, буква а), член 2, параграф 3, буква б) и член 3, параграф 1, букви а) и б), както и приложения I и II — Понятия за „електрическо и електронно оборудване“ и „електрически и електронни инструменти“ — Задвижващи механизми за гаражни врати)

(2015/C 311/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Köln

Страни в главното производство

Ищец: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Ответник: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Диспозитив

Член 2, параграф 1 и член 3, буква а) от Директива 2002/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 година относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО), както и точка 6 от приложение I А и точка 6 от приложение I Б към нея, от една страна, и член 2, параграф 1, буква а) и параграф 3, буква б), член 3, параграф 1, букви а) и б) от Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО), както и точка 6 от приложение I и точка 6 от приложение II към нея, от друга страна, трябва да се тълкуват в смисъл, че задвижващи механизми за гаражни врати като разглежданите в главното производство, функциониращи с напрежение от 220 V до 240 V, проектирани да са част от сградното оборудване заедно със съответната гаражна врата, и които във всеки момент могат да се свалят, да се монтират отново и/или да се добавят към това оборудване, попадат в приложното поле съответно на Директива 2002/96/ЕО и на Директива 2012/19/ЕС в рамките на преходния период, определен в член 2, параграф 1, буква а) от последната.

⁽¹⁾ ОВ С 439, 8.12.2014 г.

Решение на Съда (девети състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Кралство Дания

(Дело С-468/14) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2001/37/ЕО — Производство, представяне и продажба на тютюневи изделия — Членове 2, точка 4, и 8 — Забрана за пускане на пазара на тютюн за дъвчене — Насипен тютюн за дъвчене)

(2015/С 311/13)

Език на производството: датски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Cattabriga и М. Clausen)

Ответник: Кралство Дания (представители: С. Thorning и М. Wolff)

Диспозитив

- 1) Запазвайки правното положение, при което продажбата на насипен тютюн за дъвчене е разрешена, Кралство Дания не е изпълнило задълженията си, които произтичат от комбинираното прилагане на членове 2, точка 4, и 8 от Директива 2001/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2001 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи изделия.
- 2) Осъжда Кралство Дания да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 439, 8.12.2014 г.

Решение на Съда (шести състав) от 16 юли 2015 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело С-485/14) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на капитал — Член 63 ДФЕС и член 40 от Споразумението за ЕИП — Данък при безвъзмездно прехвърляне — Освобождаване — Завециания и дарения — Различно третиране — Организации, разположени в друга държава членка — Липса на двустранна данъчна спогодба)

(2015/С 311/14)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и W. Roels)

Отвeтник: Френска република (представители: D. Colas и J. — S. Pilczer)

Диспозитив

- 1) Като освобождава от данък при безвъзмездно прехвърляне даренията и завещанията в полза на публични организации само когато последните са установени във Франция, в държава — членка на Европейския съюз, или в държава — страна по Споразумението за Европейско икономическо пространство от 2 май 1992 г., сключила двустранна спогодба с нея, Френската република не е изпълнила задълженията си по член 63 ДФЕС и по член 40 от Споразумението за Европейското икономическо пространство.
- 2) Осъжда Френската република да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 7, 12.1.2015 г.

Искане за становище, направено от Европейската комисия на основание член 218, параграф 11 ДФЕС

(Становище 3/15)

(2015/С 311/15)

Език на производството: всички официални езици

Страна, направила искането

Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, B. Hartmann, J. Samnadda)

Въпрос, отправен до Съда

Европейският съюз има ли изключителна компетентност да сключи Маракешкия договор за улесняване на достъпа до публикувани произведения за слепи хора, лица с нарушено зрение или с други увреждания, които не позволяват четенето на печатни материали?

Жалба, подадена на 12 декември 2014 г. от Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 16 октомври 2014 г. по дело T-297/13, Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-579/14 P)

(2015/С 311/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG (представител: C. Weil, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

С определение от 4 юни 2015 г. Съдът (шести състав) отхвърля жалбата и осъжда Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 23 декември 2014 г. от Bharat Heavy Electricals Ltd срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 21 октомври 2014 г. по дело T-374/14, Bharat Heavy Electricals Ltd/Европейска комисия

(Дело C-602/14 P)

(2015/C 311/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bharat Heavy Electricals Ltd (представител: А. Mc Donagh, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 4 юни 2015 г. Съдът (шести състав) отхвърля жалбата и постановява, че Bharat Heavy Electricals Ltd следва да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 28 януари 2015 г. от Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 25 ноември 2014 г. по дело T-556/12, Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)/Royalton Overseas Ltd

(Дело C-36/15 P)

(2015/C 311/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: А. Folliard-Monguiral)

Други страни в производството: Royalton Overseas Ltd, S.C. Romarose Invest Srl

С определение на Съда от 29 април 2015 г. делото се заличава от регистъра на Съда.

Жалба, подадена на 20 март 2015 г. от Mohammad Makhlof срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 21 януари 2015 г. по дело T-509/11, Makhlof/Съвет

(Дело C-136/15 P)

(2015/C 311/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Mohammad Makhlof (представител: G. Karouni, avocat)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени обжалваното съдебно решение,

- Да се обявят решенията и регламентите на Съвета на Европейския съюз, които са предмет на настоящата жалба, за недействителни в частите, които се отнасят до жалбоподателя,
- Да се осъди Съвета да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в производството по обжалване и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание, изведено от допуснатата от Общия съд грешка при прилагане на правото във връзка с прилагането на правилата относно задължението, поверено на Съвета.

По-специално, жалбоподателят упреква Общия съд за това, че се е основал на мотиви на Съвета, които са непълни и неподкрепени с конкретни доказателства, което не му позволило да установи специфичните и конкретни причини за вписването си. В резултат на това жалбоподателят не бил в състояние да осигури адекватна защита поради незнание на деянието, в които е бил упрекнат във връзка с репресия на демонстрантите или с предоставяне на подкрепа на режима, или с възползване от режима.

Освен това Общият съд явно изопачил задължението си за мотивиране като се опитал се да поправи бездействието на Съвета, позовавайки се, неправилно и за първи път в своето решение, на факта, че жалбоподателят „се възползва от режима“.

Така липсата на ясно и точно посочване в мотивите на Съвета на инкриминираното деяние, довело до ограничителната мярка, засегнало сериозно упражняването на правото на защита на жалбоподателя.

**Жалба, подадена на 19 май 2015 г. от Robert Aubineau и др. срещу решението, постановено от
Общия съд (трети състав) на 18 март 2015 г. по дела T-195/11, T-458/11, T-448/12 и T-41/13, Cahier
и др./Съвет и Комисия**

(Дело C-227/15 P)

(2015/C 311/20)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Robert Aubineau и др. (представител: Ch.-E. Gudin, avocat)

Други страни в производството: Съвет, Комисия, Франция

Искания на жалбоподателите

- да се отмени съдебното решение, което отказва да признае забраната за производителите-дестилатори сами да дестилат своите вина, надхвърлящи обичайно произвежданите количества, въз основа на това, че са могли да поискат одобрение и за тази цел предварително да станат дестилатори.
- да се отмени съдебното решение, което отказва да признае дискриминационния характер на Регламент (ЕО) № 1623/2000 ⁽¹⁾, който не предоставя същите права на производителите на спирт.
- да се отмени съдебното решение, което отказва да признае неправомерното поведение и отговорността на институциите, които са приели правна уредба, несъвместима с принципа за недопускане на дискриминация, установен като общ принцип на правото на Съюза в практиката на Съда и в член 40 ДФЕС, щом тази уредба е част от обща организация на пазара, както в настоящия случай.

— да се отмени съдебното решение, което отказва да признае претърпяната от жалбоподателите вреда поради това, че регламентът може да се тълкува двусмислено — регламент, който е накарал всички национални съдилища да наложат строги санкции на жалбоподателите. Това двусмислено тълкуване е пряка последица от текст, за който е отговорен неговият автор, който в случая е Комисията.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват четири основания.

На първо място, те искат от Съда да отмени решението на Общия съд, което отказва да признае дискриминационния характер на Регламент №1623/2000, който не предоставя същите права на производителите на спирт.

На второ място, те считат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отказал да признае неправомерното поведение и отговорността на институциите, които са приели и тълкували правна уредба, несъвместима с принципа за недопускане на дискриминация, установен като общ принцип на правото на Съюза в практиката на Съда и в член 40 ДФЕС, шом тя е част от обща организация на пазара, както в настоящия случай.

На трето място, те упрекуват Общия съд, че не е признал претърпяната от тях вреда. Възможното двусмислено тълкуване на Регламент №1623/2000 е накарало националните съдилища да наложат строги санкции на жалбоподателите и следователно тази незаконосъобразност е същинската причина за претърпяната вреда.

На последно място, те упрекуват Общия съд, че е тълкувал неправилно смисъла и обхвата на член 65 от регламента, който предвижда специални изисквания за производителите, притежаващи собствени дестилационни съоръжения и възнамеряващи да извършват задължителната дестилация на своите излишъци от обичайно произвежданите количества вино.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1623/2000 на Комисията от 25 юли 2000 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1493/1999 относно общата организация на пазара на вино по отношение на пазарните механизми (ОВ L 194, стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 34, стр. 120).

**Жалба, подадена на 26 май 2015 г. от Emsibeth SpA срещу решението на Общия съд (осми състав),
постановено на 26 март 2015 г. по дело T-596/13 — Emsibeth/Служба за хармонизация във
вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)**

(Дело C-251/15 P)

(2015/C 311/21)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Emsibeth SpA (представител: A. Agràia, avvocato)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени обжалваното решение (решение на Общия съд на Европейския съюз от 26 март 2015 г., дело T-596/13),

- да разгледа делото по същество,
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски, включително направените на първа инстанция.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква нарушение или неправилно прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾. По-специално, решението е спорно по отношение на критериите, съгласно които Общият съд е разгледал понятията (i) съответните потребители, идентичност или сходство на (ii) стоките и (iii) марките, както и (iv) съществуването на риск от объркване между двете марки.

- (i) Обжалваното решение е непоследователно в частта, в която, макар да е признала на средния потребител, определен като съответния потребител, качеството, че е „добре информиран, както и предпазлив и наблюдателен“, въпреки това към момента на конкретната преценка на действителните му способности да разграничи двете марки, които са очевидно различни, приема, че е напълно повърхностен и неспособен на самостоятелна оценка с лека степен на трудност.
- (ii) Обжалваното решение изглежда е в нарушение на общностната съдебна практика, съгласно която при преценката на сходството между стоки трябва да се вземат предвид всички релевантни фактори, свързани с посочените стоки, напр. естество, предназначение, употреба, конкурентност или допълнителност, както и каналите на дистрибуция на стоките. В действителност, Общият съд не е разгледал някои от тези фактори, ограничавайки собствената си преценка до простата констатация, че продуктите за боядисване и обезцветяване на косата били „включени“ в козметичните продукти и следователно тези продукти следвало да се смятат за идентични.
- (iii) Обжалваното решение е опорочено от грешка в частта, в която при сравнението между словна марка и комплексна марка не е отдал достатъчно значение на фигуративните елементи във втората марка, които не се съдържат в първата марка и могат да разграничат двата знака, като ограничава преценката си само до словните части.

Освен това, обжалваното решение неправилно изключва от сравнението първата дума на по-ранната марка (Mс) и не взема предвид, че тази представка, когато бъде поставена пред дадено име и предвид широкото ѝ разпространение, обикновено се приема за бащино име от шотландски произход и следователно се произнася на английски език от всички съответни потребители, а не само от англоговорящата част от тях.

- (iv) Обжалваното решение изглежда опорочено от грешка в частта, в която, макар да са налице множество различия между двете сравнявани марки, приема, че съществува риск от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1)

Жалба, подадена на 8 юни 2015 г. от Sea Handling SpA, в ликвидация, по-рано Sea Handling SpA, срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 25 март 2015 г. по дело T-456/13, Sea Handling/Комисия

(Дело C-271/15 P)

(2015/C 311/22)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Sea Handling SpA, в ликвидация, по-рано Sea Handling SpA (представители: B. Nascimbene и M. Merola, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

1. Да се отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 25 март 2015 г. по дело T-456/13.
2. Да се отмени решението на Европейската комисия, Ref. Ares(2013)2028929 от 12 юни 2013г., с което е отхвърлено искането на SEA Handling за достъп до някои документи по преписка SA.21420 — Италия/SEA Handling.
3. Да бъде осъдена Европейската комисия да заплати съдебните разноски, включително тези за производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

1. Първо основание: грешка при прилагане на правото, противоречиви и недостатъчни мотиви на обжалваното решение във връзка с преценката на изключението относно защитата на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽¹⁾.

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел за законосъобразно използването от Комисията на общата презумпция за поверителност при разглеждане на искане за достъп до конкретни документи. Тълкуването на Общия съд на изключението относно защитата на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001 установява ограничение на правото на достъп до документи (i), непропорционално на преследваните с член 4 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 цели и (ii) необосновано.

Във връзка с първото твърдение за нарушение жалбоподателят посочва, че Общият съд не следвало да приема, че в производство във връзка с държавни помощи Комисията може да противопостави общата презумпция на искане за достъп до документи, в което исканите документи са посочени изчерпателно и точно. На още по-силно основание, когато в контекст като настоящия, характеризираш се с допуснати от Комисията процесуални нарушения, такъв подход в крайна сметка води до превръщане на общата презумпция за поверителност в абсолютна презумпция, която не може да бъде оборена от страна на лицето, което иска достъп до документите, в нарушение на разпоредбата на посочения член 4 от Регламент № 1049/2001.

Във връзка с второто твърдение за нарушение жалбоподателят посочва, че в обжалваното решение не са надлежно обосновани причините, поради които според Общия съд е възможно да се приложи правният принцип, утвърден от Съда на Европейския съюз в решението от 29 юни 2010 г., Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, дело C-139/07 P, EU: C:2010:376, по отношение на казуси, характеризиращи се с искане за достъп не до цялата преписка, а до конкретно посочени документи.

2. Второ основание: грешка при прилагане на правото в обжалваното решение в частта, в която е отхвърлена възможността за частичен достъп до документите.

Общият съд допуснал грешка, като приел, че прилагането на общата презумпция обосновавало отказа да бъдат оповестени исканите документи, приемайки за законосъобразен отказа на Комисията за частичен достъп до тях. В настоящия случай не били налице предпоставките, поради които в миналото Съдът отказал частичния достъп до преписките, по отношение на които се прилагали общите презумпции за поверителност, поради това Комисията не могла законосъобразно да откаже частичния достъп само защото исканите документи били в административната преписка за производство за контрол на държавни помощи.

3. Трето основание: грешка при прилагане на правото в обжалваното решение в частта, в която Общият съд не е изпълнил задължението да изследва документите, до които е отказан достъп.

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото в частта, в която не изпълнил задължението да изследва документите, до които е отказан достъп, като приел, че е възможно да контролира отказа на Комисията, без да разгледа спорната документация.

4. Четвърто основание: Противоречивост и грешка при прилагане на правото в частта, в която Общият съд не оценил правилно процедурните нарушения, допуснати при приемане на обжалваното решение.

Обжалваното решение е опорочено от грешка при прилагане на правото в частта, в която се приема, че допуснатите от Комисията процесуални нарушения не са се отразили на възможността на жалбоподателя да изложи собственото си становище относно приложимостта на презумпцията за поверителност в конкретния случай. Общият съд не приема, че въпросните грешки изправят от съдържание процесуалните права на жалбоподателя и фактически превръща общата презумпция за вреда на дейности по инспектиране от относителна в абсолютна презумпция.

5. Пето основание: грешка при прилагане на правото в частта, в която Общият съд отрича наличието на по-висш обществен интерес

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че не е налице никакъв по-висш обществен интерес, който да може да се противопостави на изключенията по член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, без да се съобрази, както следва, с изложените от жалбоподателя доводи по този въпрос.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

**Преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Warszawie (Полша), постъпило на 17 юни 2015 г. —
Edyta Mikołajczyk/Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki**

(Дело C-294/15)

(2015/C 311/23)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Страни в главното производство

Жалбоподател: Edyta Mikołajczyk

Ответници: Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki

Преюдициални въпроси

- 1) Делата за унищожаване на брак след смъртта на единия от съпрузите попадат ли в приложното поле на Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 ⁽¹⁾?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: попадат ли в приложното поле на посочения регламент делата за унищожаване на брак, образувани по иск на друго лице, а не на един от съпрузите?

- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос: може ли по дела за унищожаване на брак, образувани по иск на друго лице, а не на един от съпрузите, компетентността на съда да бъде учредена на основанията, предвидени в член 3, параграф 1, буква а), пето и шесто тире от Регламента?

(¹) ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183.

Преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва), постъпило на 18 юни 2015 г. — „Borta“ UAB/VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija

(Дело C-298/15)

(2015/C 311/24)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Borta“ UAB

Отговорник: VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на членове 37, 38, 53 и 54 от Директива 2004/17 (¹), разглеждани заедно или поотделно (но без ограничаване до тези разпоредби), да се разбират и тълкуват в смисъл, че:
- а) не допускат норма на националното право, съгласно която, в случай че подизпълнители са поканени да изпълнят поръчка за строителство, основното строителство, както е определено от възлагащия орган, трябва да се извърши от изпълнителя на доставки?
 - б) не допускат схема, предвидена в документите във връзка с обществената поръчка, за съчетаване на професионалния капацитет на изпълнителите на доставки като определената от възлагащия орган в спорната спецификация на обществената поръчка, която изисква частта, представляваща професионалния капацитет на съответния икономически оператор (партньор при съвместна дейност), да съответства на частта от конкретното строителство, която той действително ще извърши съгласно обществената поръчка?
- 2) Трябва ли разпоредбите на членове 10, 46 и 47 от Директива 2004/17, разглеждани заедно или поотделно (но без ограничаване до тези разпоредби), да се разбират и тълкуват в смисъл, че:
- а) принципът на равно третиране на изпълнителите на доставки и принципът на прозрачност не са нарушени, в случай че възлагащият орган:
 - предвижда предварително в документите във връзка с обществена поръчка обща възможност за съчетаване на професионалния капацитет на изпълнителите на доставки, но не определя схемата за прилагането на тази възможност,
 - впоследствие, в хода на процедурата за възлагане на обществена поръчка, определя по-подробно изискванията за преценка на квалификацията на изпълнителите на доставки, като предвижда някои ограничения относно съчетаването на професионалния капацитет на изпълнителите на доставки,
 - поради по-подробното определяне на съдържанието на изискванията за квалификация той удължава крайния срок за подаване на оферти и съобщава това в *Официален вестник*?

- б) ограничение на съчетаването на капацитета на изпълнителите на доставки не следва да се посочва ясно предварително, ако с оглед на специфичния характер на дейностите на възлагащия орган и особеностите на обществената поръчка такова ограничение е предвидимо и обосновано?

⁽¹⁾ Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 3 и поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 169).

**Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Łodzi (Полша), постъпило на 22 юни 2015 г. —
Наказателно производство срещу G.M. и M.S.**

(Дело C-303/15)

(2015/C 311/25)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Łodzi

Страни в главното производство

G.M. и M.S.

Преюдициален въпрос

Може ли член 8, параграф 1 от Директива 98/34/ЕО от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че допуска диференциация на последиците от липсата на нотификация на разпоредби, представляващи технически регламенти, тоест може ли за разпоредбите, които се отнасят до свободи, неподлежащи на ограничения по член 36 от Договора за функционирането на Европейския съюз, липсата на нотификация да води до невъзможност за прилагането им по конкретно разглежданото дело, а за разпоредбите, които се отнасят до свободи, подлежащи на ограничения по член 36 от Договора, да се допуска националният съд, който е и съд на Съюза, да преценява дали въпреки липсата на нотификация са съвместими с изискванията по член 36 от Договора и не следва да бъдат оставяни без приложение?

⁽¹⁾ ОВ L 204, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207.

Иск, предявен на 23 юни 2015 г. — Европейска комисия/Румъния

(Дело C-306/15)

(2015/C 311/26)

Език на производството: румънски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Sanfrutos Cano, L. Nicolae)

Ответник: Румъния

Искания на ищеца

- да установи, че като не е приела всички актове със законодателен характер и всички административни актове, необходими за съобразяване с Директива 2013/2/ЕС на Комисията от 7 февруари 2013 година за изменение на приложение I към Директива 94/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно опаковките и отпадъците от опаковки ⁽¹⁾ или, във всички случаи като не е уведомила Комисията за тези мерки, Румъния не е изпълнила задълженията си, които има на основание член 2, параграф 1 от тази директива;
- да осъди Румъния да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата във вътрешното право е изтекъл на 30 септември 2013 г.

⁽¹⁾ ОВ L 37, стр. 10.

**Преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom (Обединено кралство),
постъпило на 26 юни 2015 г. — The Queen по искане на Hemming (извършващо дейност под
търговското наименование „Simply Pleasure Ltd“) и др./Westminster City Council**

(Дело C-316/15)

(2015/C 311/27)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Hemming, извършващо дейност под търговското наименование „Simply Pleasure Ltd“, James Alan Poulton, Harmony Ltd, Gatisle Ltd, извършващо дейност под търговското наименование „Janus“, Winart Publications Ltd, Darker Enterprises Ltd, Swish Publications Ltd.

Ответник: Westminster City Council

Преюдициални въпроси

В случаите когато кандидат за предоставяне или подновяване на разрешение за секс кино или секс магазин трябва да заплати такса, съставена от две части: едната, свързана с администрирането на молбата и неподлежаща на възстановяване, а другата — за управление на разрешителния режим и подлежаща на възстановяване при отхвърляне на молбата:

- 1) изискването за заплащане на такса, включваща втората, подлежаща на възстановяване част, достатъчно ли е с оглед на правото на Съюза да се приеме, че ответниците са заплатили разноски във връзка със своето участие, които противоречат на член 13, параграф 2 от Директива 2006/123/ЕО относно услугите на вътрешния пазар ⁽¹⁾, тъй като размерът на тази такса надхвърля разходите на Westminster City Council за разглеждане на молбата?

- 2) заключението, че изискването за плащане на такава такса би следвало да се разглежда като включващо разноски — или евентуално разноски, надхвърлящи разходите на Westminster City Council за разглеждане на молбата — зависи ли от други обстоятелства (и, ако да, от какви), като например:
- а) доказателства, че заплащането на втората, подлежаща на възстановяване част, води или има вероятност да доведе до разноски или загуби за кандидата,
 - б) размерът на втората, подлежаща на възстановяване част, и периодът на задържането ѝ, преди да бъде възстановена, или
 - в) всяко намаляване на разходите на Westminster City Council за разглеждане на молбите (и следователно на неподлежащата на възстановяване част) в резултат на изискване за предварително заплащане от всички кандидати на такса, съставена от двете части?

(¹) ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50.

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 26 юни 2015 г. — X, Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-317/15)

(2015/C 311/28)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподатели: X, Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) Закрепеният в член 64, параграф 1 ДФЕС принцип, че се запазва прилагането на ограниченията по отношение на трети страни, важи ли и за прилагането на ограниченията, действащи по силата на национално правило като разглеждания удължен срок за установяване на допълнителни данъчни задължения, което може да се прилага включително в случаи, които изобщо нямат връзка с преките инвестиции, предоставянето на финансови услуги или допускането на ценни книжа на капиталовите пазари?
- 2) Закрепеният в член 64, параграф 1 ДФЕС принцип, че се запазва прилагането на ограниченията върху движението на капитали във връзка с предоставянето на финансови услуги, важи ли и за ограничения, които — като разглеждания удължен срок за установяване на допълнителни данъчни задължения — нито се прилагат по отношение на доставчика на услугите, нито уреждат предпоставките за предоставянето на услугите или вида на тези услуги?
- 3) Понятието „движението на капитали [...], свързано с [...] предоставянето на финансови услуги“ по смисъла на член 64, параграф 1 ДФЕС, обхваща ли и случаи като настоящия, в който местно лице на държава членка има сметка (за ценни книжа) в банкова институция извън Съюза, и има ли значение в това отношение дали тази банкова институция извършва съответни дейности за притежателя на сметката и ако извършва — в какъв обхват?

**Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Италия),
постъпило на 26 юни 2015 г. — Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano**

(Дело С-318/15)

(2015/С 311/29)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte [Регионален административен съд, Пиемонт]

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tecnoedi Costruzioni Srl

Ответник: Comune di Fossano

Преюдициални въпроси

Трябва ли членове 49 и 56 от Договора за функционирането на Европейския Съюз и принципите на свобода на установяване, свободно предоставяне на услуги, равно третиране, недопускане на дискриминация и пропорционалност да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като действащата в момента Италия, установена с член 122, параграф 9 и член 253, параграф 20а от Законодателен декрет № 163 от 2006 г., предвиждаща автоматичното изключване на необичайно ниски оферти от участие в процедури по възлагане на подпрагови поръчки за строителство, които представляват трансграничен интерес?

**Жалба, подадена на 30 юни 2015 г. от Polynt SpA срещу решението, постановено от Общия съд
(пети състав) на 30 април 2015 г. по дело T-134/13, Polynt SpA и Sitre Srl/Европейска агенция по
химикали (ЕЧА)**

(Дело С-323/15 Р)

(2015/С 311/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Polynt SpA (представител: С. Меген, адвокат)

Други страни в производството: Европейска агенция по химикали (ЕЧА), Sitre Srl, New Japan Chemical, REACh ChemAdvice GmbH, Кралство Нидерландия, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд по дело T-134/13, и
- да отмени обжалваното решение или, при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за произнасяне по подадената от жалбоподателя жалба за отмяна, и
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски по настоящото производство, включително направените в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че като отхвърля неговата жалба за отмяна на обжалваното решение, Общият съд е нарушил правото на Съюза. В частност жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал редица грешки в своите мотиви и при тълкуването на приложимата към положението му правна уредба. Това е довело до следните грешки на Общия съд при прилагане на правото:

- Общият съд е направил противоречиви и неправилни констатации по отношение на необходимостта да се вземе предвид оценката на риска съгласно член 57, буква е) от REACH⁽¹⁾, водещи до неправилно тълкуване на същия.
- Общият съд е направил противоречиви констатации и се е отклонил от установената съдебна практика относно статута и значението на документите, съдържащи насоки за тълкуването на израза „еквивалентна степен на безпокойство“ съгласно член 57, буква е) от същия регламент.
- Общият съд се е основал неправилно на член 60, параграф 2 от REACH, което довело до непълнота на мотивите.
- Общият съд е приложил неправилен правен текст при отхвърлянето на доводите във връзка с експозицията на работници и потребители, като така е приложил неправилно член 57, буква е).

Поради тези причини жалбоподателят иска отмяна на решението на Общия съд по дело T-134/13 и отмяна на обжалваното решение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396 стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3, поправки в ОВ L 36, 5.2.2009 г., стр. 84, ОВ L 118, 12.5.2010 г., стр. 89, ОВ L 260, 2.10.2010 г., стр. 22, ОВ L 49, 24.2.2011 г., стр. 52 и ОВ L 136, 24.5.2011 г., стр. 105).

**Жалба, подадена на 30 юни 2015 г. от Hitachi Chemical Europe GmbH и Polynt SpA срещу
решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 30 април 2015 г. по дело T-135/13, Hitachi
Chemical Europe GmbH, Polynt SpA и Sitre Srl/Европейска агенция по химикали (ECHA)**

(Дело C-324/15 P)

(2015/C 311/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Hitachi Chemical Europe GmbH и Polynt SpA (представител: С. Мерец, адвокат)

Други страни в производството: Европейска агенция по химикали (ECHA), Sitre Srl, REACH ChemAdvice GmbH, New Japan Chemical, Кралство Нидерландия, Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени решението на Общия съд по дело T-135/13, и
- да отмени обжалваното решение или, при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за произнасяне по подадената от жалбоподателите жалба за отмяна, и
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски по настоящото производство, включително направените в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че като отхвърля тяхната жалба за отмяна на обжалваното решение, Общият съд е нарушил правото на Съюза. В частност жалбоподателите твърдят, че Общият съд е допуснал редица грешки в своите мотиви и при тълкуването на приложимата към положението им правна уредба. Това е довело до следните грешки на Общия съд при прилагане на правото:

- Общият съд е направил противоречиви и неправилни констатации по отношение на необходимостта да се вземе предвид оценката на риска съгласно член 57, буква е) от REACH ⁽¹⁾, водещи до неправилно тълкуване на същия.
- Общият съд е направил противоречиви констатации и се е отклонил от установената съдебна практика относно статута и значението на документите, съдържащи насоки за тълкуването на изреча „еквивалентна степен на безпокойство“ съгласно член 57, буква е) от същия регламент.
- Общият съд се е основал неправилно на член 60, параграф 2 от REACH, което довело до непълнота на мотивите.
- Общият съд е приложил неправилен правен текст при отхвърлянето на доводите във връзка с експозицията на работници и потребители, като така е приложил неправилно член 57, буква е).

Поради тези причини жалбоподателите искат отмяна на решението на Общия съд по дело T-135/13 и отмяна на обжалваното решение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396 стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3, поправки в ОВ L 36, 5.2.2009 г., стр. 84, ОВ L 118, 12.5.2010 г., стр. 89, ОВ L 260, 2.10.2010 г., стр. 22, ОВ L 49, 24.2.2011 г., стр. 52 и ОВ L 136, 24.5.2011 г., стр. 105).

**Преюдициално запитване от Administratīvā apgabaltiesa (Латвия), постъпило на 1 юли 2015 г. —
AS „DNB Banka“/Valsts ieņēmumu dienests**

(Дело C-326/15)

(2015/C 311/32)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā apgabaltiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: AS „DNB Banka“

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли да съществува самостоятелна група лица по смисъла на член 132, параграф 1, буква е) от Директивата ⁽¹⁾, ако нейните членове са установени в различни държави — членки на Европейския съюз, в които посочената разпоредба е транспонирана с различни условия, които са несъвместими?

- 2) Може ли държава членка да ограничи правото на данъчнозадължено лице да приложи предвиденото в член 132, параграф 1, буква е) от Директивата освобождаване, ако това данъчнозадължено лице отговаря на всички условия за прилагане на освобождаването в своята държава членка, но в националните законодателства на държавите членки на другите членове на групата посочената разпоредба е транспонирана с условия, които ограничават възможността на данъчнозадължени лица на други държави членки да прилагат в своята държава членка съответното освобождаване от ДДС?
- 3) Допустимо ли е освобождаването по член 132, параграф 1, буква е) от Директивата по отношение на услуги, предоставени в държавата членка на техния получател, който е данъчно задължено лице по ДДС, когато доставчикът на услугите — данъчнозадължено лице по ДДС, е начислил ДДС за тези услуги в друга държава членка съгласно общия режим, приемайки че ДДС за услугите се дължи в държавата членка на техния получател в съответствие с член 196 от Директивата?
- 4) Трябва ли под „самостоятелна група лица“ по смисъла на член 132, параграф 1, буква е) от Директивата да се разбира обособено юридическо лице, съществуването на което трябва да се удостоверява със специфично споразумение за създаване на самостоятелната група лица?

Ако отговорът на предходния въпрос е в смисъл, че самостоятелната група лица не трябва да се приема като самостоятелно обособена организация, означава ли това, че самостоятелната група лица е група от свързани предприятия, в която, в рамките на обичайно извършваната икономическа дейност, те взаимно си предоставят услуги в подкрепа на упражняваната от тях търговска дейност, както и че съществуването на такава група може да бъде доказано посредством сключените договори за услуги или документите за трансферни цени?

- 5) Може ли държава членка да ограничи правото на данъчнозадължено лице да приложи предвиденото в член 132, параграф 1, буква е) от Директивата освобождаване от ДДС, когато това данъчнозадължено лице е начислило допълнителна сума за сделките съобразно нормативните изисквания относно прякото данъчно облагане на държавата членка, в която е установено?
- 6) Приложимо ли е освобождаването по член 132, параграф 1, буква е) от Директивата по отношение на получавани услуги с произход от трети страни? С други думи: може ли е член на самостоятелна група лица по смисъла на посочената разпоредба от Директивата, който, в рамките на групата, предоставя услуги на други нейни членове, да бъде данъчнозадължено лице, установено в трета страна?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Жалба, подадена на 3 юли 2015 г. от Френската република срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 16 април 2015 г. по дело T-402/12, Carl Schlyter/Европейска комисия

(Дело C-331/15 P)

(2015/C 311/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize)

Други страни в производството: Carl Schlyter, Европейска комисия, Република Финландия, Кралство Швеция

Искания на жалбоподателя

Френското правителство иска от Съда:

- да отмени решението, постановено от четвърти състав на Общия съд на 16 април 2015 г. по дело T-402/12, Carl Schlyter/Комисия, доколкото с него се отменя решението на Европейската комисия от 27 юни 2012 г., с което се отказва за периода на *statu quo* достъпа до подробното становище по проект за постановление относно представянето на годишната декларация за вещества, съществуващи под формата на наночастици (2011/673/F), за който ѝ е отправено уведомление от френските власти съгласно Директива 98/34/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти, изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 г.;
- да върне делото на Общия съд;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С жалбата си, подадена на 3 юли 2015 г. френското правителство иска от Съда на Европейския съюз, на основание член 56 от Статута на Съда, да отмени решението, постановено от четвърти състав на Общия съд на 16 април 2015 г. по дело T-402/12, Carl Schlyter/Комисия (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Френското правителство посочва едно-единствено основание за обжалване.

В подкрепа на това основание френското правителство всъщност счита, че Общият съд е допуснал множество грешки в правото що се отнася до квалификацията на процедурата, предвидена в Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти и правила за информационното общество (наричана по-нататък „Директива 98/34“) и що се отнася до приложението на изключението във връзка със защитата на целта на разследванията, предвидена в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (наричан по-нататък „Регламент № 1049/2001“).

На първо място френското правителство поддържа, че Общият съд е допуснал грешка в правото като е отказал да квалифицира процедурата, предвидена в Директива 98/34, като разследване по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент 1049/2001.

В това отношение френското правителство отбелязва, първо, че определението на понятието за разследване, дадено от Общия съд в обжалваното решение, не почива на определение, установено в Регламент № 1049/2001, Директива 98/34 или съдебната практика.

Освен това, второ, това определение не е съвместимо с разрешението, прието от осми състав на Общия съд в решението от 25 септември 2014 г., Spiglea/Комисия, по дело T-306/12. В действителност в това решение Общият съд признава, че процедурата, наречена „EU Pilot“, може да бъде квалифицирана като разследване по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001. Според френското правителство обаче целите и развитието на процедурата „EU Pilot“ са в голяма степен аналогични на целите и развитието на процедурата, предвидено в Директива 98/34.

Трето, в случай, че Съдът би приел собствено определение за понятието за разследване в обжалваното решение, френското правителство счита, че предвидената в Директива 98/34 процедура отговаря при всички случаи на това определение, предвид неговите цели и развитие.

На второ място, първо, френското правителство счита, че Общият съд е допуснал грешка в правото, като е разгледал, при условията на евентуалност, че дори ако подробно становище на Комисията е част от разследване по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, оповестяването на този документ не накърнява задължително целта на процедурата, предвидена от Директива 98/34.

В това отношение френското правителство отбелязва, че жалбоподателят не е изложил нито в първоначалната жалба, нито в репликата или писменото си становище по становищата при встъпване, довода, че ако процедурата, предвидена от Директива 98/34 представлява разследване, оповестяването на обжалвания документ няма да накърни целта на това действие по разследване.

Следователно доколкото разглежданото при условията на евентуалност основание от Общия съд не е било повдигнато от жалбоподателя и се отнася до законосъобразността по същество на обжалваното решение, френското правителство счита, че Общият съд е допуснал грешка в правото, като е разгледал служебно това основание в точки 84 — 88 от обжалваното решение.

Второ, в обжалваното решение Общият съд е приел, че целта на процедурата, предвидена от Директива 98/34 е да предотврати приемането от националния законодател на техническо национално правило, което представлява пречка пред свободното движение на стоки или свободното движение на услуги или на свободата на установяване на доставчиците на услуги в рамките на вътрешния пазар (точка 85 от обжалваното решение).

Френското правителство обаче счита, че по този начин Общият съд е направил погрешно ограничително тълкуване на целта на процедурата, предвидена от Директива 98/34.

Всъщност френското правителство счита, че освен целта за съответствие на националната правна уредба, предвидената с Директива 98/34 процедура преследва също така и цел, свързана с качеството на диалога между Комисията и съответната държава членка.

⁽¹⁾ ОВ L 204, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207.

⁽²⁾ ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76.

**Преюдициално запитване от Arbetsdomstolen (Швеция), постъпило на 6 юли 2015 г. — Unionen/
Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB**

(Дело C-336/15)

(2015/C 311/34)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Arbetsdomstolen

Страни в главното производство

Ищец: Unionen

Ответници: Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB

Преюдициален въпрос

Съвместимо с Директивата относно прехвърлянето на предприятия ⁽¹⁾ ли е при прилагането на разпоредба от колективния трудов договор на приобретателя, предвиждаща в случаите, в които определено непрекъснато прослужено време при един работодател представлява условие да се предостави право на удължаване на срока на предизвестие, да не се взема предвид прослуженото при прехвърлителя време след изтичането на период от една година от прехвърлянето на предприятието, когато съгласно идентична разпоредба от приложимия за прехвърлителя колективен трудов договор работниците и служителите са имали право това прослужено време да бъде взето предвид?

⁽¹⁾ Council Directive 2001/23/EC of 12 March 2001 on the approximation of the laws of the Member States relating to the safeguarding of employees' rights in the event of transfers of undertakings, businesses or parts of undertakings or businesses (OJ 2001 L 82, p. 16). Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ 2001 L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20).

Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Белгия), постъпило на 7 юли 2015 г. — Strafzaak/Luc Vanderborght, друг участник в производството: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

(Дело C-339/15)

(2015/C 311/35)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Страни в главното производство

Подсъдит: Luc Vanderborght

Друг участник в производството: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Директива 2005/29/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неприятели търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която забранява абсолютно на всички лица да рекламират в каквато и да било форма грижа за устната кухина или дентална грижа, както е предвидено в член 1 от белгийския Закон от 15 април 1958 г. за реклама в областта на денталната медицина?
- 2) Следва ли забраната за рекламиране на грижа за устната кухина и дентална грижа да се разглежда като „разпоредба относно здравеопазването и безопасността на [продуктите]“ по смисъла на член 3, параграф 3 от Директива 2005/29/ЕО?
- 3) Трябва ли Директива 2005/29/ЕО да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като член 8d от Кралския указ от 1 юни 1934 г. относно регулиране на упражняването на зъболекарска професия, в който са описани подробно изискванията за умереност, на които трябва да отговаря предназначена за обществеността табела пред зъболекарски кабинет?

- 4) Трябва ли Директива 2000/31/ЕО⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която забранява абсолютно на всички лица да рекламират в каквато и да било форма грижа за устната кухина или дентална грижа, както и търговска реклама в електронна форма (уебсайт), както е предвидено в член 1 от белгийския Закон от 15 април 1958 г. за реклама в областта на денталната медицина?
- 5) Как следва да се тълкува понятието „услуги на информационното общество“, дефинирано в член 2, буква а) от Директива 2000/31/ЕО във връзка с член 1, параграф 2 от Директива 98/34/ЕО⁽³⁾, изменена с Директива 98/48/ЕО⁽⁴⁾?
- 6) Трябва ли членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като тази по главното производство, с която се налага пълна забрана на рекламирането на дентална грижа с цел закрила на общественото здраве?

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

⁽²⁾ Директива за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар („Директива за електронната търговия“) (ОВ L 178, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

⁽³⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти (ОВ L 204, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207).

⁽⁴⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 година за изменение на Директива 98/34/ЕО относно определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и правила (ОВ L 217, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 282).

Преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия), постъпило на 8 юли 2015 г. — J. Klinkenberg/Minister van Infrastructuur en Milieu

(Дело C-343/15)

(2015/C 311/36)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: J. Klinkenberg

Ответник: Minister van Infrastructuur en Milieu

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 1 от Директива 1999/63/ЕО⁽¹⁾ и клауза 1, параграф 1 от приложението „Европейско споразумение за организацията на работното време на морските лица“ към нея, да се тълкуват в смисъл, че директивата и споразумението се прилагат по отношение на държавен служител, който е на служба в Държавното параходство на Нидерландия и е част от екипажа на кораб, който извършва контрол на риболова?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли член 2 от Директива 89/391/ЕИО⁽²⁾, член 1, параграф 3 и член 2, точки 1 и 2 от Директива 93/104/ЕО⁽³⁾, както и член 1, параграф 3 и член 2, точки 1 и 2 от Директива 2003/88/ЕО⁽⁴⁾, да се тълкуват в смисъл, че Директиви 93/104/ЕО и 2003/88/ЕО се прилагат по отношение на посочения в първия въпрос държавен служител?

- 3) Трябва ли членове 3, 5 и 6 от Директива 93/104/ЕО и членове 3, 5 и 6 от Директива 2003/88/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба на държава членка, съгласно която часовете по време на плаване, през които посоченият в първия въпрос държавен служител не извършва работа, но има задължението да бъде на разположение при повикване да изпълнява дейности по отстраняването на неизправности в машинното отделение, се считат за период на почивка?
- 4) Трябва ли членове 3, 5 и 6 от Директива 93/104/ЕО и членове 3, 5 и 6 от Директива 2003/88/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба на държава членка, съгласно която часовете по време на плаване, през които посоченият в първия въпрос държавен служител не извършва работа, но има задължението по нареждане на капитана да изпълнява дейности, ако те са свързани с непосредствената безопасност на кораба, на намиращите се на борда лица, на товара или на околната среда или когато са необходими за оказването на помощ на други кораби или на лица в бедствено положение, се считат за период на почивка?

- ⁽¹⁾ Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 година относно Споразумението за организацията на работното време на морските лица, сключено между Асоциацията на корабособствениците от Европейската общност (ЕССА) и Федерацията на синдикатите на транспортните работници в Европейския съюз (FST) (ОВ L 167, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 124).
- ⁽²⁾ Директива на Съвета от 12 юни 1989 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (89/391/ЕО) (ОВ L 183, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 88.)
- ⁽³⁾ Директива на Съвета от 23 ноември 1993 година относно някои аспекти на организацията на работното време (93/104/ЕО) (ОВ L 307, 1993 г., стр. 18)
- ⁽⁴⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

**Преюдициално запитване от Appeal Commissioners (Ирландия), постъпило на 6 юли 2015 г. —
National Roads Authority/The Revenue Commissioners**

(Дело C-344/15)

(2015/C 311/37)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Appeal Commissioners

Страни в главното производство

Жалбоподател: National Roads Authority

Ответник: The Revenue Commissioners

Преюдициални въпроси

- 1) Ако публичноправен субект извършва дейност като предоставяне на достъп до път срещу заплащане на пътна такса и ако в държавата членка има частни организации, които събират пътни такси за други платени пътища по договор със съответния публичен орган съгласно националните законови разпоредби, следва ли член 13, [параграф 1.] втора алинея от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета да се тълкува в смисъл, че съответният публичен орган трябва да се счита в конкуренция със съответните частни оператори, така че третирането на публичния орган като данъчно незадължено лице би довело до значителни нарушения на правилата за конкуренцията, независимо от факта, че (а) няма и не може да има никаква действителна конкуренция между публичния орган и съответните частни оператори, и (б) няма доказателства, че съществува реалистична възможност някой частен оператор да излезе на пазара, за да строи и експлоатира платен път, който би се конкурирал с платения път, експлоатиран от публичния орган?

- 2) Ако няма презумпция, каква преценка трябва да се направи, за да се установи дали има значителни нарушения на правилата за конкуренцията по смисъла на член 13, [параграф 1,] втора алинея от Директива 2006/112/ЕО на Съвета?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Жалба, подадена на 7 юли 2015 г. от Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant ОАО (СНЕМК) и Kuzneckie ferrosplavy ОАО (KF) срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 28 април 2015 г. по дело T-169/12, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant ОАО (СНЕМК) и Kuzneckie ferrosplavy ОАО (KF)/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-345/15 P)

(2015/C 311/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant ОАО (СНЕМК), Kuzneckie ferrosplavy ОАО (KF) (представители: V. Evtimov, lawyer, D. O'Keeffe, Solicitor)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Euroalliances

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени решението на Общия съд;
- да постанови окончателно решение по спора, ако етапът на производството позволява това;
- при условията на евентуалност, да върне делото за ново разглеждане от Общия съд;
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски;
- да осъди встъпилите страни да заплатят направените от тях съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че когато в решението си разглежда изтъкнатите от тях основания Общият съд нарушил правото на ЕС:

- В първото основание жалбоподателите твърдят, че Общият съд допуснал грешка при тълкуването на член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Основния антидъмпингов регламент“), както и грешка в правната си преценка, когато в първоинстанционното производство отхвърля основанието, според което член 11, параграф 9 от Основния антидъмпингов регламент и направеното в него позоваване на член 2 от същия регламент изискват институциите да изчисляват антидъмпинговия марж при всяко междинно преразглеждане, като по този начин нарушил правните принципи на добра администрация, прозрачност и правна сигурност;

— С второто си основание жалбоподателите твърдят, че Общият съд допуснал грешка при тълкуването на мотивите, възприети от Общия съд в неговото решение по дело T-143/06 MTZ Polyfilms/Съвет на Европейския съюз

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51)

Преюдициално запитване от Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Италия), постъпило на 10 юли 2015 г. — Наказателно производство срещу Luciano Baldetti

(Дело C-350/15)

(2015/C 311/39)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Страни в главното производство

Luciano Baldetti

Преюдициален въпрос

Съвместима ли е с общностното право, като се вземат предвид член 4 [от Протокол № 7 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи] и член 50 [от Хартата на основните права на Европейския Съюз], разпоредбата на член 10 *ter* от законодателен декрет № 74/00 в частта, в която допуска да се ангажира наказателната отговорност на лице, което за същите факти (неплащане на данък върху добавената стойност) вече е наказано с влязъл в сила акт на държавната данъчна администрация с налагане на административна имуществена санкция.

Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 14 юли 2015 г. — Ilves Jakelu Oy

(Дело C-368/15)

(2015/C 311/40)

Език на производството: финландски

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ilves Jakelu Oy

Други заинтересовани страни: Държавен съвет, Министерство на транспорта и съобщенията

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли при тълкуването на член 9 от Директива 97/67/ЕО ⁽¹⁾ в редакцията след измененията, внесени с Директиви 2002/39/ЕО ⁽²⁾ и 2008/6/ЕО ⁽³⁾, доставката на пощенски пратки за клиенти по договор да се разглежда като услуга, която е извън обхвата на универсалната услуга по смисъла на параграф 1 от този член, или като услуга, която по смисъла на параграф 2 попада в нейния обхват, ако предприятието за пощенски услуги е договорило с клиентите си условията на доставка и начислява такса в индивидуално уговорен размер?
- 2) Ако се приеме, че при посочената доставка на пощенски пратки за клиенти по договор става въпрос за услуга, която е извън обхвата на универсалната услуга, трябва ли член 9, параграф 1 и параграф 2, точка 14 да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като тези на правния спор в главното производство предоставянето на такива пощенски услуги може да бъде обвързано с индивидуален лиценз, какъвто е предвиден в Закона за пощите?
- 3) Ако се приеме, че при посочената доставка на пощенски пратки за клиенти по договор става въпрос за услуга, която е извън обхвата на универсалната услуга, трябва ли член 9, параграф 1 да се тълкува в смисъл, че разрешението за тези услуги може да се обвърже единствено с условия за гарантиране спазването на съществените изисквания по смисъла на член 2, точка 19 от Директивата за пощенските услуги, и че разрешенията за такива услуги не могат да се обвържат с условия относно качеството, достъпността и изпълнението на съответните услуги по смисъла на член 9, параграф 2 от нея?
- 4) Ако се приеме, че разрешенията за посочената доставка на пощенски пратки за клиенти по договор могат да се обвържат единствено с условия, които са необходими за гарантиране спазването на съществените изисквания, могат ли условия като тези в правния спор по главното производство, които се отнасят до условията на доставка в рамките на пощенската услуга, до честотата на доставка на пратките, до обслужването при промяна на адрес за доставка и при прекъсване на доставките, до идентифицирането на пратките и до местата за събирането им, да се считат за съответстващи на съществените изисквания по смисъла на член 2, точка 19 и за необходими с оглед на това да се гарантира спазването на съществените изисквания по смисъла на член 9, параграф 1?

⁽¹⁾ Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (ОВ L 15, 1998 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 12).

⁽²⁾ Директива 2002/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 година за изменение на Директива 97/67/ЕО относно по-нататъшното отваряне на пощенските услуги в Общността за конкуренция (ОВ L 176, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 178).

⁽³⁾ Директива 2008/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 година за изменение на Директива 97/67/ЕО с оглед пълното изграждане на вътрешния пазар на пощенски услуги в Общността (ОВ L 52, стр. 3).

**Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 13 юли 2015 г. —
Siderúrgica Sevillana S.A./Administración del Estado**

(Дело C-369/15)

(2015/C 311/41)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Siderúrgica Sevillana S.A.

Друга страна: Administración del Estado

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли Решение 2013/448/ЕС⁽¹⁾ на разпоредбите на член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 41 от Хартата на основните права⁽²⁾, доколкото определянето на коефициента за корекция е извършено по механизъм, който в нарушение на задължението за мотивиране не позволява на собствениците на засегнати инсталации да се запознаят с данните, изчисленията и критериите, които са взети предвид при приемането му.

- 2) По начина, по който в Решение 2013/448/ЕС се уточнява и определя максималният праг на емисиите на промишлеността и коефициентът за междусекторна корекция, предвидени в член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕС⁽³⁾ и член 15 от Решение 2011/278/ЕС⁽⁴⁾, нарушава ли се член 10а, параграф 1 и член 23, параграф 3 от посочената директива от 2003 г., след като Решение 2013/448/ЕС не е било изготвено в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в Решение 1999/468/ЕО⁽⁵⁾.

- 3) Като се има предвид, че Решение 2013/448/ЕС и/или член 15 от Решение 2011/278/ЕС създават асиметрия между:
 - основата за изчисляване, установена в член 10а, параграф 5, букви а) и б) от [Директива 2003/87/ЕО] [...], като в посочената основа не са включени емисиите, отделени при производството на електрическа енергия във връзка с изгарянето на отпадни газове и при комбинираното производство на топлоенергия в инсталации, включени в приложение I към посочената директива, и
 - критериите, въведени с член 10а, параграфи 1 и 4 от посочената директива за безплатно разпределяне на квоти за емисии, където този вид емисии е включен:
 - а) Решение 2013/448/ЕС и/или член 15 от Решение 2011/278/ЕС нарушават ли член 10а, параграф 5 във връзка с член 3, буква ф) и посочения член 10а, параграф 1, трета алинея *in fine* от Директива 2003/87/ЕС, след като в тях се приема, че отделените емисии при изгаряне на отпадни газове или при производство на топлоенергия в произвеждащи електричество инсталации, включени в приложение I към посочената директива, при всички случаи са емисии от „генератори на електроенергия“ за целите на определянето на максималния праг на емисиите за промишлеността, и съответно е трябвало да бъдат изключени от това изчисляване?

 - б) При отрицателен отговор на предходния въпрос, Решение 2013/448/ЕС и/или член 15 от Решение 2011/278/ЕС нарушават ли член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕС и/или целите на тази директива, доколкото изключват от основата за изчисляване на максималния праг на промишлените емисии, който се урежда в тази разпоредба, емисиите, отделени при производството на електричество от отпадни газове и при комбинираното производство на топлоенергия в инсталации, включени в приложение I към посочената директива, на които обаче безплатно могат да се разпределят квоти за емисии в съответствие с член 10а, параграфи 1 — 4 от същата директива?

- 4) Решение 2013/448/ЕС на Комисията и евентуално прилаганото чрез него Решение 2011/278/ЕС противоречат ли на член 10а, параграф 12 от директивата, след като обхватът на коефициента за междусекторна корекция се разширява по отношение на отрасли, определени в Решение 2010/2/ЕС⁽⁶⁾ (понастоящем Решение 2014/746/ЕС)⁽⁷⁾ на Комисията като изложени на съществен риск от изтичане на въглерод, със съответното намаляване на разпределените безплатни квоти за емисии?

- 5) Решение [2013/448/ЕС] нарушава ли член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕС, доколкото, за да определи проверените емисии, отделени в периода 2005 — 2007 г., посочен в букви а) и б) от посочения параграф, Европейската комисия
- а) не взема предвид емисиите, които не са включени в Независимия регистър на транзакциите на Общността, макар това да са емисии, чието регистриране не е било задължително в разглеждания период.
- б) доколкото е възможно, екстраполира релевантните стойности за емисии от проверените емисии в годините след 2008 г., прилагайки коефициент от 1,74 % в обратна посока.
- в) изключва всички емисии, отделени от закрити инсталации преди 30 юни 2011 г.

- ⁽¹⁾ Решение 2013/448/ЕС на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 240, стр. 27).
- ⁽²⁾ ОВ С 364, 2000 г., стр. 1.
- ⁽³⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78).
- ⁽⁴⁾ Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 130, стр. 1).
- ⁽⁵⁾ Решение 1999/468/ЕС на Съвета от 28 юни 1999 година за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 159).
- ⁽⁶⁾ Решение 2010/2/ЕС на Комисията от 24 декември 2009 година за определяне, съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на списък с отрасли и подотрасли, за които се смята, че са изложени на съществен риск от изтичане на въглерод (ОВ L 1, 2010 г., стр. 10).
- ⁽⁷⁾ ОВ L 308, стр. 114.

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 13 юли 2015 г. — Solvay Solutions España S.L./Administración del Estado

(Дело C-370/15)

(2015/C 311/42)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Solvay Solutions España S.L.

Друга страна: Administración del Estado

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли Решение 2013/448/ЕС⁽¹⁾ на разпоредбите на член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 41 от Хартата на основните права⁽²⁾, доколкото определянето на коефициента за корекция е извършено по механизъм, който в нарушение на задължението за мотивиране не позволява на собствениците на засегнати инсталации да се запознаят с данните, изчисленията и критериите, които са взети предвид при приемането му.

- 2) По начина, по който в Решение 2013/448/ЕС се уточнява и определя максималният праг на емисиите на промишлеността и коефициентът за междусекторна корекция, предвидени в член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕС ⁽³⁾ и член 15 от Решение 2011/278/ЕС ⁽⁴⁾, нарушава ли се член 10а, параграф 1 и член 23, параграф 3 от посочената директива от 2003 г., след като Решение 2013/448/ЕС не е било изготвено в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в Решение 1999/468/ЕО ⁽⁵⁾.
- 3) Като се има предвид, че Решение 2013/448/ЕС и/или член 15 от Решение 2011/278/ЕС създават асиметрия между:
- основата за изчисляване, установена в член 10а, параграф 5, букви а) и б) от [Директива 2003/87/ЕО] [...], като в посочената основа не са включени емисиите, отделени при производството на електрическа енергия във връзка с изгарянето на отпадни газове и при комбинираното производство на топлоенергия в инсталации, включени в приложение I към посочената директива, и
 - критериите, въведени с член 10а, параграфи 1 и 4 от посочената директива за безплатно разпределяне на квоти за емисии, където този вид емисии е включен:
- а) Решение 2013/448/ЕС и/или член 15 от Решение 2011/278/ЕС нарушават ли член 10а, параграф 5 във връзка с член 3, буква ф) и посочения член 10а, параграф 1, трета алинея *in fine* от Директива 2003/87/ЕС, след като в тях се приема, че отделените емисии при изгаряне на отпадни газове или при производство на топлоенергия в произвеждащи електричество инсталации, включени в приложение I към посочената директива, при всички случаи са емисии от „генератори на електроенергия“ за целите на определянето на максималния праг на емисиите за промишлеността, и съответно е трябвало да бъдат изключени от това изчисляване?
- б) При отрицателен отговор на предходния въпрос, Решение 2013/448/ЕС и/или член 15 от Решение 2011/278/ЕС нарушават ли член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕС и/или целите на тази директива, доколкото изключват от основата за изчисляване на максималния праг на промишлените емисии, който се урежда в тази разпоредба, емисиите, отделени при производството на електричество от отпадни газове и при комбинираното производство на топлоенергия в инсталации, включени в приложение I към посочената директива, на които обаче безплатно могат да се разпределят квоти за емисии в съответствие с член 10а, параграфи 1 — 4 от същата директива?
- 4) Решение 2013/448/ЕС на Комисията и евентуално прилаганото чрез него Решение 2011/278/ЕС противоречат ли на член 10а, параграф 12 от директивата, след като обхватът на коефициента за междусекторна корекция се разширява по отношение на отрасли, определени в Решение 2010/2/ЕС ⁽⁶⁾ (понастоящем Решение 2014/746/ЕС) ⁽⁷⁾ на Комисията като изложени на съществен риск от изтичане на въглерод, със съответното намаляване на разпределените безплатни квоти за емисии?
- 5) Решение [2013/448/ЕС] нарушава ли член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕС, доколкото, за да определи проверените емисии, отделени в периода 2005 — 2007 г., посочен в букви а) и б) от посочения параграф, Европейската комисия
- а) не взема предвид емисиите, които не са включени в Независимия регистър на транзакциите на Общността, макар това да са емисии, чието регистриране не е било задължително в разглеждания период.
 - б) доколкото е възможно, екстраполира релевантните стойности за емисии от проверените емисии в годините след 2008 г., прилагайки коефициент от 1,74 % в обратна посока.

в) изключва всички емисии, отделени от закрити инсталации преди 30 юни 2011 г.

- ⁽¹⁾ Решение 2013/448/ЕС на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 240, стр. 27).
- ⁽²⁾ ОВ С 364, 2000 г., стр. 1.
- ⁽³⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78).
- ⁽⁴⁾ Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 130, стр. 1).
- ⁽⁵⁾ Решение 1999/468/ЕС на Съвета от 28 юни 1999 година за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 159).
- ⁽⁶⁾ Решение 2010/2/ЕС на Комисията от 24 декември 2009 година за определяне, съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на списък с отрасли и подотрасли, за които се смята, че са изложени на съществен риск от изтичане на въглерод (ОВ L 1, 2010 г., стр. 10).
- ⁽⁷⁾ ОВ L 308, стр. 114.

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 13 юли 2015 г. — Cepsa Quimica, S.A./Administración del Estado

(Дело C-371/15)

(2015/C 311/43)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cepsa Quimica, S.A.

Друга страна: Administración del Estado

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли Решение 2013/448/ЕС⁽¹⁾ на разпоредбите на член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 41 от Хартата на основните права⁽²⁾, доколкото определянето на коефициента за корекция е извършено по механизъм, който в нарушение на задължението за мотивиране не позволява на собствениците на засегнати инсталации да се запознаят с данните, изчисленията и критериите, които са взети предвид при приемането му.
- 2) По начина, по който в Решение 2013/448/ЕС се уточнява и определя максималният праг на емисиите на промишлеността и коефициентът за междусекторна корекция, предвидени в член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕС⁽³⁾ и член 15 от Решение 2011/278/ЕС⁽⁴⁾, нарушава ли се член 10а, параграф 1 и член 23, параграф 3 от посочената директива от 2003 г., след като Решение 2013/448/ЕС не е било изготвено в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в Решение 1999/468/ЕО⁽⁵⁾.
- 3) Като се има предвид, че Решение 2013/448/ЕС и/или член 15 от Решение 2011/278/ЕС създават асиметрия между:

— основата за изчисляване, установена в член 10а, параграф 5, букви а) и б) от [Директива 2003/87/ЕО] [...], като в посочената основа не са включени емисиите, отделени при производството на електрическа енергия във връзка с изгарянето на отпадни газове и при комбинираното производство на топлоенергия в инсталации, включени в приложение I към посочената директива, и

— критериите, въведени с член 10а, параграфи 1 и 4 от посочената директива за безплатно разпределяне на квоти за емисии, където този вид емисии е включен:

- а) Решение 2013/448/ЕС и/или член 15 от Решение 2011/278/ЕС нарушават ли член 10а, параграф 5 във връзка с член 3, буква ф) и посочения член 10а, параграф 1, трета алинея *in fine* от Директива 2003/87/ЕС, след като в тях се приема, че отделените емисии при изгаряне на отпадни газове или при производство на топлоенергия в произвеждащи електричество инсталации, включени в приложение I към посочената директива, при всички случаи са емисии от „генератори на електроенергия“ за целите на определянето на максималния праг на емисиите за промишлеността, и съответно е трябвало да бъдат изключени от това изчисляване?
 - б) При отрицателен отговор на предходния въпрос, Решение 2013/448/ЕС и/или член 15 от Решение 2011/278/ЕС нарушават ли член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕС и/или целите на тази директива, доколкото изключват от основата за изчисляване на максималния праг на промишлените емисии, който се урежда в тази разпоредба, емисиите, отделени при производството на електричество от отпадни газове и при комбинираното производство на топлоенергия в инсталации, включени в приложение I към посочената директива, на които обаче безплатно могат да се разпределят квоти за емисии в съответствие с член 10а, параграфи 1 — 4 от същата директива?
- 4) Решение 2013/448/ЕС на Комисията и евентуално прилаганото чрез него Решение 2011/278/ЕС противоречат ли на член 10а, параграф 12 от директивата, след като обхватът на коефициента за междусекторна корекция се разширява по отношение на отрасли, определени в Решение 2010/2/ЕС ⁽⁶⁾ (понастоящем Решение 2014/746/ЕС) ⁽⁷⁾ на Комисията като изложени на съществен риск от изтичане на въглерод, със съответното намаляване на разпределените безплатни квоти за емисии.
- 5) Решение [2013/448/ЕС] нарушава ли член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕС, доколкото, за да определи проверените емисии, отделени в периода 2005 — 2007 г., посочен в букви а) и б) от посочения параграф, Европейската комисия
- а) не взема предвид емисиите, които не са включени в Независимия регистър на транзакциите на Общността, макар това да са емисии, чието регистриране не е било задължително в разглеждания период.
 - б) доколкото е възможно, екстраполира релевантните стойности за емисии от проверените емисии в годините след 2008 г., прилагайки коефициент от 1,74 % в обратна посока.
 - в) изключва всички емисии, отделени от закрити инсталации преди 30 юни 2011 г.

⁽¹⁾ Решение 2013/448/ЕС на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 240, стр. 27).

⁽²⁾ ОВ С 364, 2000 г., стр. 1.

⁽³⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78).

⁽⁴⁾ Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 130, стр. 1).

⁽⁵⁾ Решение 1999/468/ЕС на Съвета от 28 юни 1999 година за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 159).

⁽⁶⁾ Решение 2010/2/ЕС на Комисията от 24 декември 2009 година за определяне, съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на списък с отрасли и подотрасли, за които се смята, че са изложени на съществен риск от изтичане на въглерод (ОВ L 1, 2010 г., стр. 10).

⁽⁷⁾ ОВ L 308, стр. 114.

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 13 юли 2015 г. — Dow Chemical Ibérica S.A./Administración del Estado

(Дело C-372/15)

(2015/C 311/44)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dow Chemical Ibérica S.A.

Друга страна: Administración del Estado

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли Решение 2013/448/ЕС⁽¹⁾ на разпоредбите на член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 41 от Хартата на основните права⁽²⁾, доколкото определянето на коефициента за корекция е извършено по механизъм, който в нарушение на задължението за мотивиране не позволява на собствениците на засегнати инсталации да се запознаят с данните, изчисленията и критериите, които са взети предвид при приемането му.
- 2) По начина, по който в Решение 2013/448/ЕС се уточнява и определя максималният праг на емисиите на промишлеността и коефициентът за междусекторна корекция, предвидени в член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕС⁽³⁾ и член 15 от Решение 2011/278/ЕС⁽⁴⁾, нарушава ли се член 10а, параграф 1 и член 23, параграф 3 от посочената директива от 2003 г., след като Решение 2013/448/ЕС не е било изготвено в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в Решение 1999/468/ЕО⁽⁵⁾.
- 3) Като се има предвид, че Решение 2013/448/ЕС и/или член 15 от Решение 2011/278/ЕС създават асиметрия между:
 - основата за изчисляване, установена в член 10а, параграф 5, букви а) и б) от [Директива 2003/87/ЕО] [...], като в посочената основа не са включени емисиите, отделени при производството на електрическа енергия във връзка с изгарянето на отпадни газове и при комбинираното производство на топлоенергия в инсталации, включени в приложение I към посочената директива, и
 - критериите, въведени с член 10а, параграфи 1 и 4 от посочената директива за безплатно разпределяне на квоти за емисии, където този вид емисии е включен:
 - а) Решение 2013/448/ЕС и/или член 15 от Решение 2011/278/ЕС нарушават ли член 10а, параграф 5 във връзка с член 3, буква ф) и посочения член 10а, параграф 1, трета алинея in fine от Директива 2003/87/ЕС, след като в тях се приема, че отделените емисии при изгаряне на отпадни газове или при производство на топлоенергия в произвеждащи електричество инсталации, включени в приложение I към посочената директива, при всички случаи са емисии от „генератори на електроенергия“ за целите на определянето на максималния праг на емисиите за промишлеността, и съответно е трябвало да бъдат изключени от това изчисляване?
 - б) При отрицателен отговор на предходния въпрос, Решение 2013/448/ЕС и/или член 15 от Решение 2011/278/ЕС нарушават ли член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕС и/или целите на тази директива, доколкото изключват от основата за изчисляване на максималния праг на промишлените емисии, който се урежда в тази разпоредба, емисиите, отделени при производството на електричество от отпадни газове и при комбинираното производство на топлоенергия в инсталации, включени в приложение I към посочената директива, на които обаче безплатно могат да се разпределят квоти за емисии в съответствие с член 10а, параграфи 1 — 4 от същата директива?

- 4) Решение 2013/448/ЕС на Комисията и евентуално прилаганото чрез него Решение 2011/278/ЕС противоречат ли на член 10а, параграф 12 от директивата, след като обхватът на коефициента за междусекторна корекция се разширява по отношение на отрасли, определени в Решение 2010/2/ЕС ⁽⁶⁾ (понастоящем Решение 2014/746/ЕС) ⁽⁷⁾ на Комисията като изложени на съществен риск от изтичане на въглерод, със съответното намаляване на разпределените безплатни квоти за емисии.
- 5) Решение [2013/448/ЕС] нарушава ли член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕС, доколкото, за да определи проверените емисии, отделени в периода 2005 — 2007 г., посочен в букви а) и б) от посочения параграф, Европейската комисия
- а) не взема предвид емисиите, които не са включени в Независимия регистър на транзакциите на Общността, макар това да са емисии, чието регистриране не е било задължително в разглеждания период.
- б) доколкото е възможно, екстраполира релевантните стойности за емисии от проверените емисии в годините след 2008 г., прилагайки коефициент от 1,74 % в обратна посока.
- в) изключва всички емисии, отделени от закрити инсталации преди 30 юни 2011 г.

⁽¹⁾ Решение 2013/448/ЕС на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 240, стр. 27).

⁽²⁾ ОВ С 364, 2000 г., стр. 1.

⁽³⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78).

⁽⁴⁾ Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 130, стр. 1).

⁽⁵⁾ Решение 1999/468/ЕС на Съвета от 28 юни 1999 година за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 159).

⁽⁶⁾ Решение 2010/2/ЕС на Комисията от 24 декември 2009 година за определяне, съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на списък с отрасли и подотрасли, за които се смята, че са изложени на съществен риск от изтичане на въглерод (ОВ L 1, 2010 г., стр. 10).

⁽⁷⁾ ОВ L 308, стр. 114.

Жалба, подадена на 17 юли 2015 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-389/15)

(2015/C 311/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да отмени решението на Съвета от 7 май 2015 г. за разрешаване на започването на преговори по преразгледано Споразумение от Лисабон за наименованията за произход и географските указания, що се отнася до въпроси, които са от компетентността на Европейския съюз;

— ако е необходимо, да запази последиците от обжалваното решение, в рамките на разумен период от постановяването на решение по настоящото дело, докато влезе в сила новото решение, което Съветът на Европейския съюз следва да приеме съгласно член 218, параграфи 3, 4 и 8 от ДФЕС;

— да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Първото основание: В Обжалваното решение в нарушение на член 3 ДФЕС се приема, че съществува компетентност на държавите членки, когато преговорите се отнасят до споразумение, което попада в обхвата на изключителната компетентност на Съюза

Второто основание: Нарушение на член 207, параграф 3 и член 218, параграфи 3, 4 и 8 ДФЕС, тъй като Съветът определил държавите членки като „преговарящи“ по въпрос от компетентността на ЕС и не приел обжалваното решение в съответствие с необходимото мнозинство

Жалба, подадена на 21 юли 2015 г. от John Dalli срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав, Extended Composition) на 12 май 2015 г. по дело T-562/12, John Dalli/Европейска комисия

(Дело C-394/15 P)

(2015/C 311/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: John Dalli (представители: L. Levi и S. Rodrigues, lawyers)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да обяви жалбата му за допустима;
- да отмени обжалваното решение;
- да отмени спорното решение;
- да присъди обезщетение за претърпени неимуществени вреди в символичен размер от 1 евро и обезщетение за претърпени имуществени вреди, които на този етап определя на 1 913 396 евро;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят:

- в първото си основание твърди, че Общият съд действал *ultra petita*, тъй като изменил предмета на спора;
 - във второто основание изтъква, че липсват мотиви;
 - в третото основание счита, че е налице процесуално нарушение, което засегнало неблагоприятно неговите интереси, включително и нарушение на неговото право на защита;
 - в четвъртото основание твърди, че са налице редица случаи на изопачаване на факти и доказателства; и
 - в петото основание оспорва тълкуването или прилагането на правото на ЕС от Общия съд.
-

ОБЩ СЪД

Определение на Общия съд от 29 юни 2015 г. — Frank Bold/Комисия

(Дело T-19/13) ⁽¹⁾

(Околна среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Решение за предоставяне на Чешката република на опция за преходно безплатно разпределение на квоти за модернизиране на производството на електричество — Искане за вътрешно преразглеждане на решението — Липса на търка с индивидуален характер — Решение на Комисията, с което искането за преразглеждане се обявява за недопустимо — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти лишена от всякакво правно основание)

(2015/С 311/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Frank Bold Society, по-рано Ekologický právní servis (Бърно, Чешка република) (представител: P. Černý, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално P. Oliver и L. Pignataro-Nolin, впоследствие L. Pignataro-Nolin и J. Tomkin)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Чешка република (представители: M. Smolek, T. Müller и D. Hadroušek)

Предмет

Искане за отмяна, от една страна, на Решение С (2012) 8382 окончателен на Комисията от 12 ноември 2012 г., с което се отхвърля като недопустимо искането за вътрешно преразглеждане на Решение С (2012) 4576 окончателен на Комисията от 6 юли 2012 г. за предоставяне на Чешката република на опция за преходно безплатно разпределение на квоти за модернизиране на производството на електричество, и от друга страна, отмяна на това последно решение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Frank Bold Society да понесе направените от него съдебни разноски, както тези на Европейската комисия.
- 3) Чешката република понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 79, 16.3.2013 г.

Определение на Общия съд от 22 юни 2015 г. — In vivo/Комисия(Дело T-690/13) ⁽¹⁾

(Иск за установяване на неправомерно бездействие — Отказ на OLAF да започне външно разследване — Изразяване на становище — Искане за съдебно разпореждане — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2015/С 311/48)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: In vivo ООО (Абинск, Русия) (представител: Т. Nuorilainen, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: J.-P. Kerpenne и J. Vaquero Cruz)

Предмет

Иск за установяване на неправомерно бездействие от страна на Европейската служба за борба с измамите (OLAF), състоящо се в отказ да започване външно разследване и искане тя да бъде задължена да преустанови бездействието

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда In vivo ООО да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 151, 19.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 24 юни 2015 г. — Wm. Wrigley Jr./CXВП (Extra)(Дело T-552/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността „Extra“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2015/С 311/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Съединени американски щати) (представители: M. Kinkeldey, S. Brandstätter и C. Schmitt, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Walicka)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на СХВП от 19 май 2014 г. (преписка R 199/2014-5) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „Extra“ като марка на Общността

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Wm. Wrigley Jr. Company да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 351, 6.10.2014 г.

Определение на Общия съд от 24 юни 2015 г. — Wm. Wrigley Jr./СХВП (Extra)

(Дело T-553/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността „Extra“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2015/С 311/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware Съединени американски щати) (представители: M. Kinkeldey, S. Brandstätter и C. Schmitt, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Walicka)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на СХВП от 19 май 2014 г. (преписка R 218/2014-5) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „Extra“ като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Wm. Wrigley Jr. Company да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 351, 6.10.2014 г.

Определение на Общия съд от 24 юни 2015 г. — Wm. Wrigley Jr./СХВП (Изображение на сфера)

(Дело T-625/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността, изобразяваща сфера — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2015/С 311/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Съединени американски щати) (представители: M. Kinkeldey, S. Brandstätter и C. Schmitt, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на пети апелативен състав на СХВП от 17 юни 2014 г. (преписка R 168/2014-5) относно заявка за регистрация на фигуративен знак, изобразяващ сфера, като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Wm. Wrigley Jr. Company да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 351, 6.10.2014 г.

Определение на Общия съд от 24 юни 2015 г. — Wm. Wrigley Jr./СХВП (Изображение на синя сфера)

(Дело T-626/14) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността, изобразяваща синя сфера — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2015/С 311/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Съединени американски щати) (представители: M. Kinkeldey, S. Brandstätter и C. Schmitt, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на СХВП от 17 юни 2014 г. (преписка R 169/2014-5) относно заявка за регистрация на фигуративен знак, изобразяващ синя сфера, като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Wm. Wrigley Jr. Company* да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 351, 6.10.2014 г.

Жалба, подадена на 12 юни 2015 г. — IR/СХВП — Pirelli Tyre (porchrono)

(Дело T-132/15)

(2015/С 311/53)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: IR (Саен, Франция) (представител: C. de Marguerye, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pirelli Tyre SpA (Милано, Италия)

Данни за производството пред СХВП

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Общността „porchrono“ — заявка за регистрация марка на Общността № 4 177 267

Производство пред СХВП: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на СХВП от 13 февруари 2015 г. по преписка R 217/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да уважи исканията му;
- да отмени решението на апелативния състав от 13 февруари 2015 г.;
- да потвърди правото на собственост върху марката „PORCHRONO“;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- нарушение на правото на изслушване;
- ограничително тълкуване от апелативния състав на понятието „реално използване“;
- СХВП е трябвало да разгледа възобновяването на реалното използване на разглежданата марка на Общността предвид документите, в това число предходен лиценз, представени от жалбоподателя повече от три месеца преди подаване на искането за отмяна;
- СХВП не взела предвид неспазването на елементарни правила на конкуренцията и не разгледала желанието на едната страна да създава спънки на другата.

Жалба, подадена на 30 юни 2015 г. — Рарапаниоту/Парламент

(Дело T-351/15)

(2015/С 311/54)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Рарапаниоту AVEEA (Серес, Гърция) (представители: S. Pappas и I. Ioannidis, lawyers)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение D(2015)12887 от 27 април 2015 г. на генералния директор на Генерална дирекция за инфраструктури и логистика, с което офертата на жалбоподателя по обособени позиции 1, 2 и 4 в процедурата за възлагане на обществена поръчка „Офис обзавеждане“ № INLO.AO-2012-017-LUX-UAGBI-02 „за закупуване на стандартно и предназначено за ръководни длъжности висококачествено офис обзавеждане и аксесоари“ се отхвърля и генералният директор уведомява жалбоподателя, че при оценката на всички оферти не е взел предвид един от посочените в документацията за споменатата процедура критерии;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Съгласно първото основание обжалваното решение е неправомерно, тъй като в процедурата за възлагане на обществената поръчка допълнителният критерий за „конструкция (устойчивост на счупване, абразия, надраскване и обезцветяване)“ е изключен в нарушение на спецификациите, на член 110, параграф 1 и на член 113, параграф 1 от Регламент (ЕС, ЕВРАТОМ) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза („Финансовия регламент“), както и на общите принципи на равно третиране и прозрачност.

2. Съгласно второто основание възлагащият орган не е изложил мотиви по-специално относно характеристиките и относителните предимства на спечелилите оферти в нарушение на член 113, параграф 2 от Финансовия регламент, на член 161, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 от 29 октомври 2012 година относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза („Правилата за прилагане на Финансовия регламент“), на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 296 ДФЕС.
3. Съгласно третото основание принципът на прозрачност по член 102 от Финансовия регламент и член 15, параграф 3 ДФЕС е нарушен, тъй като възлагащият орган не е представил информация и доказателства, че при повторната оценка на офертите са предоставени мостри, идентични на оценените в отменената впоследствие първа процедура по оценка.

Жалба, подадена на 26 юни 2015 г. — NeXovation/Комисия

(Дело T-353/15)

(2015/C 311/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: NeXovation, Inc. (Hendersonville, САЩ) (представители: A. von Bergwelt, F. Henkel и M. Nordmann, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени частично Решение C(2014) 3634 окончателен на Европейската комисия от 1 октомври 2014 г. (под формата на поправка на решението от 13 април 2015 г.) относно държавна помощ SA.31550, предоставена от Германия за Nürburgring, доколкото в него се приема, че:
- решението за продажба на активи на Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH и Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH не представлява държавна помощ, както се твърди в първа подточка на съображение 285 от обжалваното решение;
- продажбата на активи на Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH и Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH не води до икономическа приемственост между Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH и Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH, и Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, новият собственик на активите или неговите дъщерни дружества, както се твърди в първа подточка на второто тире на съображение 285 от обжалваното решение;
- решението, според което евентуалното възстановяване на несъвместима държавна помощ няма да засегне Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, купувача на активите, продадени в тръжна процедура, нито неговите дъщерни дружества, както предвижда член 3, параграф 2 от разпоредителната част на обжалваното решение във второто изречение на втора подточка на съображение 285 от обжалваното решение;
- да осъди Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски, както и разноските на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва решението на Комисията 1 октомври 2014 г. (с поправка от 13 април 2015 г.), тъй като в него се приема, че продажбата на активите на комплекса Nürburgring не представлява държавна помощ, че продажбата на активите не води до финансова/икономическа приемственост между продавачите и приобретателите на тези активи и че евентуалното възстановяване на несъвместима държавна помощ няма да засегне купувача на активите.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания.

1. В първото основание той твърди, че Комисията приложила погрешно член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не установила правилния смисъл на понятието за открита, прозрачна и недискриминационна тръжна процедура, при която се извършва продажба на кандидата с най-висока оферта, и освен това не разследвала надлежно участието на държавата в процедурата по продажба на тези активи;
2. Във второто основание той изтъква неправилно прилагане на член 107, параграф 1, ДФЕС от страна на Комисията, доколкото тя приема, че временното отдаване на активите на Nürburgring под наем не води до държавна помощ и че продавачите не са повлияли незаконосъобразно на последвалата продажба на активите на руски инвеститор;
3. В третото основание той твърди, че Комисията приложила неправилно принципа за финансова/икономическа приемственост;
4. В четвъртото основание той изтъква, че Комисията не е започнала официална процедура по разследване;
5. В петото основание жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила неговите права по член 20, параграф 2 от Регламент № 659/1999;
6. В шестото основание той изтъква нарушение на принципите за безпристрастно и надлежно разследване от страна на Комисията
7. В седмото основание той твърди, че Комисията е приложила неправилно член 296, параграф 2 ДФЕС.

Жалба, подадена на 9 юли 2015 г. от CJ срещу решението, постановено на 29 април 2015 г. от Съда на публичната служба по съединени дела F-159/12 и F-161/12, CJ/ECDC

(Дело T-370/15 P)

(2015/C 311/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: CJ (Agios Stefanos, Гърция) (представител: V. Kolias, адвокат)

Друга страна в производството: Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 29 април 2015 г. по съединени дела F-159/12 и F-161/12, CJ/ECDC, в частта, в която:
- се отхвърля частично жалбата по дело F-159/12 и се осъжда жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноси,
- се отхвърля изцяло жалбата по дело F-161/12 и се осъжда жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноси, както и тези на ECDC,

- се осъжда жалбоподателят да заплати на Съда на публичната служба сума в размер на 2 000 EUR, отговаряща на част от разходите, които този съд е бил принуден да направи и които е било възможно да се избегнат,
- вследствие на това, в случай че жалбата бъде обявена за основателна:
 - да отмени оспорваното решение от 24 февруари 2012 г.,
 - да осъди ECDC да заплати обезщетение в определен по справедливост размер от 80 000 EUR за неимуществените вреди, които жалбоподателят е претърпял и изтъкнал във връзка с първото искане в жалбата по дело F-161/12,
 - да осъди ECDC да заплати обезщетение в определен по справедливост размер от 56 800 EUR за неимуществените вреди, които жалбоподателят е претърпял и изтъкнал във връзка с предявените в хода на първоинстанционното производство искания за обезщетение,
- да осъди ECDC да заплати всички разноски по първоинстанционното производство и производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага седем основания в подкрепа на жалбата си.

1. В рамките на първото основание се изтъква, че Съдът на публичната служба е нарушил принципа на състезателното начало, като е отхвърлил писмената реплика на жалбоподателя като недопустима, защото текстът ѝ и приложенията към нея не се отнасяли пряко до някои приложения към писмената защита на ECDC.
2. В рамките на второто основание се твърди, че Съдът на публичната служба не се е произнесъл по предявените за първи път в хода на производството искания за обезщетение за неимуществените вреди, претърпени в резултат на някои изявления в писмената защита на ECDC.
3. В рамките на третото основание се твърди, че Съдът на публичната служба е нарушил член 91, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица, като е приел, че няма правомощие да се произнесе по достоверността на твърденията за лошо финансово ръководство на ECDC, доколкото те вече са били разгледани от OLAF.
4. В рамките на четвъртото основание се изтъква, че Съдът на публичната служба е тълкувал неправилно:
 - член 47, буква б), подточка ii) във връзка с член 86 от Условието за работа на другите служители на Европейския съюз („УРДС“), като е приел, че жалбоподателят може да бъде просто уволнен поради неподчинение, без да бъде проведено дисциплинарно производство,
 - член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз, що се отнася до периода от време, с който разполага жалбоподателят, за да изрази становището си преди да бъде уволнен,
 - член 48, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, като е приел за доказани обвиненията, че жалбоподателят е извършил престъпление, при положение че не му е било повдигнато обвинение за такова престъпление пред наказателен съд, нито е бил осъден за него от такъв съд,
 - задължението на работодателя да полага дължимата грижа, като е приел, че ECDC не е бил длъжен да предоставя на жалбоподателя някои права за защита в хода на административното разследване съгласно приложение IX към Правилника за длъжностните лица.
5. В рамките на петото основание се твърди, че Съдът на публичната служба е тълкувал неправилно първото, петото и осмото основание на подадената до него жалба, както и направените искания.
6. В рамките на шестото основание се твърди, че Съдът на публичната служба е дал неправилна правна квалификация на някои факти.
7. В рамките на седмото основание се твърди, че Съдът на публичната служба е изопачил някои доказателства.

Жалба, подадена на 9 юли 2015 г. — Preferisco Foods/СХВП — Piccardo & Savore' (PREFERISCO)

(Дело Т-371/15)

(2015/С 311/57)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Preferisco Foods Ltd (Ванкувър, Канада) (представители: G. Macias Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal, E. Armero, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Piccardo & Savore' Srl (Chiusavecchia, Италия)

Данни за производството пред СХВП

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Общността със словния елемент „PREFERISCO“ — марка на Общността № 10 974 616

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на СХВП от 15 април 2015 г. по преписка R 2598/2013-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично обжалваното решение на втори апелативен състав на СХВП от 15 април 2015 г. по преписка R-2598/2013-2, по-специално що се отнася до отказа да се регистрира като марка на Общността заявка № 10974616 „PREFERISCO“ за стоки от класове 29 и 30;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, в това число разноските, направени в производството пред отдела по споровете и пред втори апелативен състав на СХВП.

Изложено основание

- Нарушение на Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 16 юли 2015 г. — Perfetti Van Melle Benelux/СХВП — PepsiCo (3D)

(Дело Т-390/15)

(2015/С 311/58)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Perfetti Van Melle Benelux BV (Бреда, Нидерландия) (представител: P. Testa, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: PepsiCo, Inc. (Ню Йорк, Съединени американски щати)

Данни за производството пред СХВП

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Общността в черно и бяло със словните елементи „3D“ — заявка за регистрация № 9 384 041

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на СХВП от 8 май 2015 г. по преписка R 465//2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да уважи заявка за регистрация № 009384041 за следните стоки: шоколад, смес за сладкиши, шоколадови бонбони, сладкарски изделия, дъвчащи бонбони, бонбончета за смучене, дъвчащи бонбончета, карамел, дъвка (за немедицински цели), дъвка за балончета, близалки, сладник, желета (сладкарски изделия), тофи, бонбони с вкус на мента, бонбони,
- да осъди PepsiCo, Inc. да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 13 юли 2015 г. — *Università del Salento*/Комисия

(Дело T-393/15)

(2015/С 311/59)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: *Università del Salento* (Lecce, Италия) (представител: F. Vetrò, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд да отмени обжалваните актове и вследствие на това да разпоредби изплащането на дължимите суми от Dipartimento di Ingegneria dell'Innovazione dell'Università del Salento [факултета по инженерни науки и иновации на университета в Саленто] във връзка с договора, озаглавен „Support for training career of researchers“, Grant Agreement n. 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises“, като изведе всички правни последици от това, включително по отношение на съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу акта на Европейската комисия, генерална дирекция „Бюджет и изпълнение на бюджета“ (общ бюджет и ЕФР), събрани на вземания от 4 май 2015 г., prot. N. D/CA — B.2 — 005817, както и приложеното към него дебитно известие. С посочения акт се осъществява прихващане на вземането, което Dipartimento di Ingegneria dell'Innovazione dell'Università del Salento има към Комисията във връзка с изпълнението на договора от т.нар. линия Мари Кюри, озаглавен „Support for training career of researchers“, Grant Agreement n. 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises“, със задължение, което според Комисията Dipartimento di Scienze giuridiche [Юридически факултет] на същия университет на Саленто, дължи на Европейската комисия във връзка с договор, озаглавен „Agreement JUST/2010/JPEN/AG/1540 — Judicial Training and Research on EU crimes against environment and maritime pollution“.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото основание, изведено от нарушение на членове 3 и 24 от Италианската конституция, от злоупотреба с власт, превишаване на правомощията поради неправилна презумпция, липса на разследване, фактическа грешка, както и от нарушение и неправилно прилагане на член 81 от Финансовия регламент на Европейския съюз.

— В това отношение се посочва, че прихващането е осъществено в нарушение на принципите на европейското право на безспорност, ликвидност и изискуемост. В случая, предполагаемото задължение е оспорено от длъжника, видно от кореспонденцията по преписката. Решението на Комисията било едностранно и следователно нарушавало принципа на равнопоставеност.

2. Второто основание, изведено от нарушение и неправилно прилагане на принципа на ефикасност на общностния правен ред, от нарушение и неправилно прилагане на принципа на разумно финансово управление и превишаване на правомощията поради липса на разследване.

— В това отношение се посочва, че изплатените суми по изследователския проект на Dipartimento di Ingegneria dell'Innovazione е трябвало да бъдат насочени само към осъществяването на изследователската дейност, за която са били предназначени и не могли да бъдат предмет на прихващане с вземания във връзка с дейности, които са различни от дейността, осъществена от горепосочения изследователски проект, в противен случай би бил нарушен принципа на ефикасност. Обжалваните актове нарушавали и принципите на правилно финансово управление, тъй като, осъществявайки прихващането, Комисия не е използвала предоставените суми съгласно предназначението им.

3. Третото основание, изведено от нарушение и неправилно прилагане на член 296 ДФЕС.

— В това отношение се посочва, че обжалваният акт не зачита задължението за мотивиране на разпоредбата, на която се позовава, като не посочва нито източниците, нито основанията или правните предпоставки за решението за прихващане на очакваните от Dipartimento di Ingegneria dell'Innovazione суми със сумите, претендирани от Dipartimento di Scienze giuridiche.

Жалба, подадена на 14 юли 2015 г. от Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) срещу решението, постановено на 29 април 2015 г. от Съда на публичната служба по съединени дела F-159/12 и F-161/12, CJ/ECDC

(Дело T-395/15 P)

(2015/C 311/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) (представители: J. Mannheim и A. Daume; D. Waelbroeck и A. Duron, адвокати)

Друга страна в производството: CJ (Agios Stefanos, Гърция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Съда на публичната служба от 29 април 2015 г. по съединени дела F-159/12 и F-161/12 на изтъкнатото в жалбата основание, и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две основания в подкрепа на жалбата си.

1. В рамките на първото основание се изтъква, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, що се отнася до обхвата на правото на лицата да бъдат изслушвани.

— Без да се позовава на съдебна практика и без да изложи конкретни мотиви, Съдът на публичната служба тълкувал разширително обхвата на правото на лицата да бъдат изслушвани, при това не само по отношение на изложени за дадено лице твърдения, но и по отношение на произтичащите от деянията на това лице последици. Освен това самите констатации на Съда на публичната служба в обжалваното съдебно решение били в противоречие с подхода му относно обхвата на правото на лицата да бъдат изслушвани.

2. В рамките на второто основание се твърди, че Съдът на публичната служба е допуснал грешка при прилагане на правото, що се отнася до извода, направен след проверката дали при липса на това твърдяно нарушение изходът от производството е могъл да бъде различен.

— Тъй като Съдът на публичната служба признал, че доверието между ответника и жалбоподателя било безвъзвратно изгубено, липсата на твърдяното нарушение нямало да доведе до различен резултат.

Жалба, подадена на 20 юли 2015 г. — Morgan & Morgan/СХВП — Grupo Morgan & Morgan („Morgan & Morgan“)

(Дело T-399/15)

(2015/С 311/61)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Morgan & Morgan International Insurance Brokers S.r.l. (Конеляно, Италия) (представители: F. Gatti и F. Caricato, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Grupo Morgan & Morgan (Панамá, Панама)

Данни за производството пред СХВП

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Общността със словните елементи „Morgan & Morgan“ — заявка за регистрация № 11 596 087

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на СХВП от 7 май 2015 г. по преписка R 1657/2014-1

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да признае и да обяви, че подадената от жалбоподателя жалба е допустима и основателна;
- да измени обжалваното решение;
- да постанови да бъде извършена регистрация по заявление за марка на Общността № 11 596 087 на името на Morgan & Morgan International Insurance Brokers s.r.l. за клас 36;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски в трите производства.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 22 юли 2015 г. — Република Полша/Европейска комисия

(Дело T-402/15)

(2015/C 311/62)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: В. Maјczyna)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Комисията от 11 май 2015 г. (нотифицирано с номер С (2015) 3228), с което тя отказва да одобри финансов принос от Европейския фонд за регионално развитие за големия проект „Европейски център за единно обслужване — интелигентни логистични системи“, част от оперативна програма „Иновативна икономика“, обект на структурна помощ по цел „Конвергенция“ в Полша,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание: нарушение на член 41, параграф 1 във връзка с член 56, параграф 3 и член 60, буква а) от Регламент (ЕО) № 1083/2006, както и на принципа на лоялно сътрудничество, доколкото оценката на проекта е извършена по метод, който излиза извън критериите за подбор, определени от Комитета за наблюдение, въпреки че Комисията не възразила срещу тези критерии към момента на определянето им, а също и нарушение на член 41, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1083/2006, доколкото е налице грубо неспазване на срока за оценка на проекта.
2. Второ основание: неправилно тълкуване на условията за допускане на съфинансиране със средства на Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), доколкото е прието, че може да се съфинансират само инвестиции с най-висок потенциал за проникване (дифузия) на иновация, както и неправилна оценка на проекта, доколкото е прието, че той не е в съответствие с оперативна програма „Иновативна икономика“ поради липса на иновативност.

3. Трето основание: неправилно тълкуване на условията за допускане на съфинансиране със средства на ЕФРР, доколкото е прието, че може да се съфинансират само инвестиции, създаващи работни места, които изискват висока квалификация, както и неправилна оценка на проекта, доколкото е прието, че той не създава работни места, които изискват висока квалификация.
4. Четвърто основание: неправилна оценка на проекта, доколкото е прието, че той не осигурява постигане на целите на оперативна програма „Иновативна икономика“ поради липсата на добавена стойност и на стимулиращ ефект.

Жалба, подадена на 22 юли 2015 г. — JYSK/Комисия

(Дело T-403/15)

(2015/С 311/63)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: JYSK sp. z o.o. (Радомско, Полша) (представител: Н. Sønderby Christensen, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на Комисията С(2015) 3228 окончателен от 11 май 2015 година относно финансовото участие от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) по главен проект „Европейски център за споделени услуги — интелигентни логистични системи“, представляващ част от оперативната програма „Иновационна икономика“ за помощ от ЕФРР по цел „Сближаване“ в Полша.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. Съгласно първото основание JYSK отговаря на изискванията на правителството на Полша, целите на оперативна програма „Иновационна икономика“ 2007 — 2013 г. (наричана по-нататък „ОП „ИИ“) и правото на Европейския съюз.
2. Съгласно второто основание проектът е в съответствие с ОП „ИИ“ и с правото на Европейския съюз.

— жалбоподателят отбелязва, че в решението си Комисията не оспорва съответствието на критериите по подмярка 4.5.2. (приложение 2) с ОП „ИИ“ и с правото на Европейския съюз. Освен това жалбоподателят твърди, че Комисията не оспорва съответствието на проекта с критериите и/или факта, че JYSK е имало право да получи 60,5 точки.

3. Третото основание се отнася до естеството на настоящото правно производство.

— жалбоподателят JYSK твърди, че в действителност настоящото съдебно производство не се отнася до него, тъй като всички страни, в това число и Комисията, приемат факта, че той практически отговаря на критериите. Поради това според жалбоподателя настоящото съдебно производство се отнася единствено до спор между съответните административни органи на Полша, от една страна, и Комисията, от друга. JYSK не би следвало да понесе неблагоприятните последици от този спор.

4. Съгласно четвъртото основание представителят на Комисията е потвърдил, че действията на съответните административни органи на Полша са в съответствие с правото на Европейския съюз и с ОП „ИИ“.

— според жалбоподателя Комисията безспорно е приела всички изисквания, ОП „ИИ“ и конкретното ѝ прилагане.

5. Съгласно петото основание Комисията е нарушила разделението на областите на компетентност между Комисията и съответните административни органи на Полша, както и принципа на субсидиарност и пропорционалност.

— жалбоподателят твърди, че Комисията няма право да откаже национална подкрепа на основания, които следва да бъдат установени от съответните административни органи на Полша с оглед на натрупания от тях в тази област опит. Поради това според жалбоподателя Комисията няма право да постанови отказ на основания, които вече са ѝ били известни към момента на подаването на молбата от JYSK. „Таблото с показатели“ (подмярка 4.5.2.) би трябвало да отразява точно предназначението и целите на ОП „ИИ“, за които представителят на Комисията в комитета за мониторинг е знаел към момента на подаването на молбата от JYSK. Правилното разбиране/тълкуване на ОП „ИИ“ според жалбоподателя би следвало да отчита конкретната информация, с която разполагат съответните административни органи на Полша относно работните места и уменията на работещите в Радомско, като Комисията не може да не вземе предвид който и да било елемент от оценката на тези органи при прилагането на програмата, при което тя не може да приема, както е направила, че дадено намерение или „цел“ на ОП „ИИ“ има определящо значение. Според жалбоподателя от таблото с показатели (подмярка 4.5.2.) е видно, че правилното разбиране на ОП „ИИ“ и на правото на Европейския съюз следва да се основава на факта, че някои от разпоредбите са с по-голямо значение, отколкото други.

6. Шестото основание се отнася до доводите на Комисията.

— жалбоподателят посочва, че нито един от трите основни довода не е приложим и/или от решаващо значение в смисъла, твърден от Комисията, ако се приеме, че същата се позовава на него към момента на подаването на молбата от JYSK (юли 2008 г.). Поради това според жалбоподателя посочените доводи не могат да бъдат релевантни за настоящия случай, а ако съдът все пак реши обратното, те не са от решаващо значение.

**Жалба, подадена на 27 юли 2015 г. — Monster Energy/CXВП — Hot-Can Intellectual Property
(HotoGo self-heating can technology)**

(Дело T-407/15)

(2015/C 311/64)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Monster Energy Company (Corona, Съединени щати) (представител: P. Brownlow, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Hot-Can Intellectual Property Sdn Bhd (Cheras, Малайзия)

Данни за производството пред CXВП

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Общността със словните елементи „HotoGo self-heating can technology“ — Заявка за регистрация № 11 418 101

Производство пред CXВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на CXВП от 4 май 2015 г. по преписка R 1028/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да се отмени решението на отдела по споровете от 21 февруари 2014 г. по възражение № В2178567;
- да отхвърли изцяло спорната марка;
- да осъди СХВП да заплати направените от нея съдебните разноски, както и разноските на жалбоподателя.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009;
- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009.

Определение на Общия съд от 12 юни 2015 г. — Matrix Energetics International/СХВП (MATRIX ENERGETICS)**(Дело Т-573/12) ⁽¹⁾****(2015/С 311/65)***Език на производството: английски*

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 2.3.2013 г.

Определение на Общия съд от 29 юни 2015 г. — InterMune UK и др./ЕМА**(Дело Т-73/13) ⁽¹⁾****(2015/С 311/66)***Език на производството: английски*

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 114, 20.4.2013 г.

Определение на Общия съд от 17 юни 2015 г. — PRS Mediterranean/INLM — Reynolds Presto Products („NEOWEB“)

(Дело T-166/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/67)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 29 юни 2015 г. — PSL/CXВП — Consortium Menager Parisien (Изображение на часовник гривна)

(Дело T-212/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/68)

Език на производството: английски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 245, 28.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 10 юни 2015 г. — Aalto-korkeakoulusäätiö/CXВП (APPCAMPUS)

(Дело T-255/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/69)

Език на производството: английски

Председателят на девети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 235, 21.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 30 юни 2015 г. — PAN Europe и Унаари/Комисия

(Дело T-729/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/70)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 7, 12.1.2015 г.

Определение на Общия съд от 29 юни 2015 г. — Closet Clothing/СХВП — Closed Holding (CLOSET)**(Дело Т-815/14) ⁽¹⁾**

(2015/С 311/71)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 65, 23.2.2015 г.

Определение на Общия съд от 26 юни 2015 г. — Navitar/СХВП — Elukuva (NaviTar)**(Дело Т-93/15) ⁽¹⁾**

(2015/С 311/72)

Език на производството: английски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 127, 20.4.2015 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG